

પુસ્તક ૪૦ મું.

સંવત ૧૯૬૬

અંક ૧૧ મો.

જૂન

જ્યેષ્ઠ

પ્રકાશક—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

આ અંક માં

૧. મેકાન્યોક્તિ	૨૩૭	૬. અમર આત્મમંથન	૨૪૭
૨. સત્ય-સ્વરૂપ	૨૩૮	૭. અહિંસાની અદ્ભુત શક્તિ : સત્યાગ્રહના મંડાળ	૨૪૯
૩. માનની મહત્તા	૨૩૯	૮. દષ્ટિવાદના ભેદરૂપ પૂર્વોત્તર ટૂંક પરિચય	૨૫૨
૪. પરમાર્થસૂચક વાક્યસંગ્રહ	૨૪૩	૯. વર્તમાન સમાચાર	૨૫૫
૫. શ્રી સિદ્ધસ્તોત્ર	૨૪૫		

ભેટના ગ્રંથો.

અમારા માનવતા પેદાન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને નીચે લખેલા ગ્રંથો ભેટ આપવાના છે.

૧. શ્રી આદિનાથ ચરિત્ર	૪. શ્રી સકલાહૃત સ્તોત્ર ટીકા સહિત
૨. શ્રી ધર્મવીર ઉપાધ્યાય	૫. શ્રી આગમસારિણી
૩. શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ	૬. શ્રી સિદ્ધાંતરહસ્ય

ઉપરોક્ત ભેટ આપવાના છ સુંદર ગ્રંથોની સંક્ષિપ્ત હકીકત નીચે પ્રમાણે છે.

૧. શ્રી આદિનાથ ચરિત્ર—ફોર્મ પચાસ, કાઉન આઠ પેજ, ચારસો પાનાનો સુંદર દળદાર ગ્રંથ. એન્ટિક પેપર ઉપર સુંદર ગુજરાતી અક્ષરો, પાકું કપડાનું બાઈન્ડીંગ, સુશોભિત રંગબેરંગી કવર-જેકેટ, ગુરુદેવ, તીર્થો, પ્રભુ આદિનાથ તેમજ આર્થિક મહાય આપનાર વગેરેની વિવિધ રંગી છબીઓ સહિત.

૨. ધર્મવીર ઉપાધ્યાય—શ્રી સોહનવિજયજી-બ્રહ્મચારી, સંજમધારી, પંચમી વીરપુરુષ, યોગીનું સુંદર ભાવવાહી જીવન વાંચતાં રોમાંચ ખડા થાય તેવું સુંદર ચરિત્ર, છબીઓ સહિત આકર્ષક સુંદર ગ્રંથ. બાર ફોર્મ, સુમારે ૨૦૦ પાનાનો, સુંદર ટાઇપો અને ઊંચા એન્ટિક કાગળ ઉપર છપાયેલ છે.

૩. જ્ઞાનપ્રદીપ (બોધસુધા સહિત)—વિદ્વાન લેખક આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસુરિજીના સામાજિક બોધદાયક લેખો, ઊંચા કાગળ, સુંદર ટાઇપ અને પાકું બાઈન્ડીંગ, સુંદર કવર સાથે ફોર્મ ૨૬, પાના ૪૧૬.

૪. શ્રી આગમસારિણી ગ્રંથ—અનેક તત્ત્વજ્ઞાનની જાણવા જેવી હકીકતોથી ભરપૂર ફોર્મ ૮, પાના ૧૩૨.

૫. સિદ્ધાંતરહસ્ય—તત્ત્વજ્ઞાન, દારો વગેરે અનેક જાણવા જેવી હકીકતોથી ભરપૂર પાકા બાઈન્ડીંગનો દળદાર ગ્રંથ. પાના ૨૪૦.

૬. સકલાહૃત સ્તોત્ર (મૂળ)—શ્રી કનકકુશળગણિની ટીકા સાથે. સંશોધનકર્તા પ્રાચીન સાહિત્યસંશોધક સાક્ષરવર્ધ શ્રીમાન પુણ્યવિજયજી મહારાજે તદ્દન શુદ્ધ કરીને પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. અભ્યાસીઓ માટે અતિ ઉપયોગી છે. શાસ્ત્રી સુંદર ટાઇપમાં મુદ્રિત થયેલ છે.

(અનુસંધાન ટાઇટલ પેજ ૩ જુ)

પુસ્તક : ૪૦ સુ :

અંક : ૧૧ મો :

આત્મ સં. ૪૮

વીર સં. ૨૪૬૯

વિક્રમ સં. ૧૯૯૯ : જ્યેષ્ઠ :

ઈ. સ. ૧૯૪૩ : જૂન :

મેકાન્યોક્તિ ।

(અનુષ્ટુપ વૃત્ત)

દિવ્યં ચૂતરસં પીત્વા, ગર્વં નો યાતિ કોકિલા ।

પીત્વા કર્દમપાનીયં, મેકો રટરટાયતે ॥ ૧ ॥

આ અન્યોક્તિ શું સૂચવે છે ? આત્મવૃક્ષનો દિવ્ય રસ પીતા છતાં પણ કોકિલા કિંચિત્ માત્ર ગર્વ કરતી નથી, પણ દેડકો કેવળ કાદવ-કચરાવાળું પાણી પીને કેટલો બધો (કર્ણકંઠોર) અવાજ ફાંઉંફાંઉં કરી મૂકે છે !

આ અનુભવ આપણુ સૌને હમેશાં જ થયા કરે છે. આપણા જનસમાજમાં પણ એ જ પ્રમાણે જોઈએ છીએ.

ખાનદાની-અસલ અમીરાત કે કુળગૌરવતાના સાચા સ્વરૂપની, અને ક્ષુદ્ર-ક્ષુદ્ધક સ્વભાવની પ્રત્યક્ષ પરીક્ષા આ અન્યોક્તિ સ્પષ્ટ દર્શાવી આપે છે.

સંપત્તિ-સમૃદ્ધિ કે વૈભવવિશાળતા પ્રાપ્ત થયે, સાચા સજ્જનો ગર્વથી છકી જતા નથી જ, પણ હલકા જનો સહેજસાજ સાધનસંપન્ન થતાં જ વાણીદ્રારા છલકાઈ જાય છે.

વાચક બન્ધુઓ ! આ નાની સરખી અન્યોક્તિમાં પણ કેટલો બધો ઉત્તમ બોધ સમાયેલો છે ! આપણે તો સાર જ ગ્રહણ કરીશું !! અલમ્

ભાવનગર-વડવા,

તા. ૨૬-૫-૪૩

લિ. સત્યશોધક,

રેવાશંકર વાલજી બધેકા

નિવૃત્ત એન્જી. ઇન્સ્પે. ધર્મોપદેશક-ભાવનગર.

સત્ય - સ્વરૂપ

(મારા તે જાગમાં વાળ્યો ડોલરિયો)

(ભીમપલાસ-હીય)

માનવની વૃત્તિઓ પલટાયે શાને ?
 બદલાયે દિલડું કે બદલાયે મન ? ટેકો
 કો'ને ગમે રૂડી પાંદડી ગુલાબની;
 કો'ને ડોલાવે ડોલરનું ડોલન. માનવ૦ ૧
 સૂર્યપ્રભામાં મનડું કો' ધારે;
 ચન્દ્રપ્રભાની લાગે કો'ને લગન. માનવ૦ ૨
 તારલાના ચમકારે ચમકે કો' ચિત્તે;
 ચન્દ્રપ્રભાના કો' આંજો આંજન. માનવ૦ ૩
 કમળના રૂપે જમરો શુંજંતા;
 સવિતા નિહાળી શાને ખીલે વદન ? માનવ૦ ૪
 અવિદ્યા કેરું વેષ્ટન ટળે તો;
 આત્માનાં થાયે સાચાં દર્શન. માનવ૦ ૫
 મનનો ને ચિત્તનો પલટો સૌ જુકાં;
 સમતાનું થાયે જો સાચું સ્પર્શન. માનવ૦ ૬
 શાસ્ત્રે પ્રવીણ હો' કે હોયે નિરક્ષર;
 પ્રભુકૃપા એ જ સાચું કુન્દન. માનવ૦ ૭
 અજિત બંસી આત્માની વાગતાં;
 હેમેન્દ્ર પામે સુક્રિસદન. માનવ૦ ૮

રચયિતા : મુનિશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ.

માનની મહત્તા

લેખક : આ. શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ

માનવીને પોતાની યોગ્યતાના પ્રમાણમાં માન મળે તો ખુશી થવું જોઈએ અને સંતોષ માનવો જોઈએ, પણ અનુચિત વધુ પડતું માન મેળવીને ખુશી થવું-કુલાવું તે એક પ્રકારની મૂર્ખતા છે; કારણ કે તેવા પ્રકારના ગુણો અથવા તો જેને આશ્રયીને માન આપવામાં આવતું હોય તેવી વસ્તુ પોતાની પાસે ન હોવા છતાં પણ જ્યારે તેવો ગુણ કે સંપત્તિવાળો કહીને કોઈ માન આપે તો તે એક પ્રકારની મસ્કરી હોવાથી પોતે શરમાવું જોઈએ પણ ખુશી થવું જોઈએ નહીં. જેમકે: ગલીઓમાં ભટકી એક-વાડમાંથી અનાજના દાણા વીણી ખાઈને જીવનાર અને ફાટી ગયેલાં મેલાં કપડાં પહેરનાર લિખારીને ‘આવો, શેઠ સાહેબ પધારો,’ એમ કહીને કોઈ માન આપે તો તે એક પ્રકારની મસ્કરી કરી કહેવાય છે. સંસારમાં અણુછાજતું વધુ પડતું માન આપીને અપમાન કરવાની પણ એક પ્રથા છે કે જેને સુધરેલી સભ્યતા કહેવામાં આવે છે. હૃદયમાં તિરસ્કાર હોવા છતાં પણ દેખાવમાં સત્કાર કરવો તે સુધરેલી સભ્યતા છે.

પોતાને નિર્ગુણી જાણવા છતાં પણ ખોટી પ્રશંસા સાંભળીને કે માન મેળવીને કુલાઈ જઈને અભિમાન કરનાર ડાહ્યો, બુદ્ધિ-શાળી કે વિદ્વાન કહી શકાય નહિ. ગુણવાન અને સંપત્તિવાન ડાહ્યા બુદ્ધિશાળી માણસો ઉચિત માન મેળવી કે પ્રશંસા સાંભળીને કુલાતા નથી પણ શરમાય છે, તો પછી અનુ-ચિત માન મળવાથી તો ખુશી થાય જ શાના ?

સુદ્ર પ્રકૃતિવાળાં માણસો હમેશાં બીજાની પાસેથી માન મેળવવા આતુર રહે છે અને તેથી કરીને પોતે પણ બીજાની ખોટી પ્રશંસા કરે છે અને વધુ પડતું માન આપે છે. આવા માણસોને બીજાની ઇચ્છાને આધીન રહેવું પડે છે અને તેના અધમ કાર્યોની પણ પ્રશંસા કરવી પડે છે. બીજાઓની કરેલી ખોટી પ્રશંસાથી કે તેમને માન આપવાથી તેવા પ્રકારના ગુણો કે કોઈપણ પ્રકારની સંપત્તિ પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી; છતાં પોતાનો સુદ્ર સ્વાર્થ સાધવા ખોટી પ્રશંસા કે માનની ચાહના, માની માણસ રાખ્યા કરે છે. નિર્ગુણી તથા કંગાલની પાસેથી પ્રશંસા તથા માન-સત્કાર મેળવવા કરતાં ગુણવાન તથા ધનવાનના કરેલા માન, સત્કાર અને પ્રશંસાને વધારે ચાહે છે; કારણ કે સ્વાર્થ સાધવામાં તે બહુ ઉપયોગી નીવડવાથી તે મેળવવા તેમનો અત્યંત આદર કરે છે. અજ્ઞાની સંસારની દૃષ્ટિમાં જાણતા ગુણવાન અને ધનવાનો તાત્ત્વિક દૃષ્ટિથી જોતાં નિર્ગુણી અને કંગાલ જ હોય છે; છતાં તેમનાથી મેળવેલા આદર, સત્કાર અને પ્રશંસા અજ્ઞાની જનતાની પાસેથી સ્વાર્થ સાધવાના સાધનરૂપ થઈ પડે છે. જેઓ વસ્તુતત્ત્વને સમજનાર ડાહ્યા અને જ્ઞાની પુરુષોની દૃષ્ટિમાં નીતિ અને ધર્મનું ઉદ્ભવન કરવાથી અપમાનિત થઈને વખોડાયેલા હોય છે, તેઓ અજ્ઞાની સંસારની પાસેથી માન તથા પ્રશંસા મેળવવાની લાલસાવાળા હોય છે અને એટલા માટે તેઓ મહા-પુરુષોને છાજે તેવા ગુણોનો અજ્ઞાની જનતાની

સમક્ષ પોતાનામાં આરોપ કરે છે અને તેમની પાસેથી મહાપુરુષ તરીકેનું માન મેળવીને સંતોષ માને છે, કે જે એક મદ્યતા નશામાં ચકચૂર બનીને પોતાને મહારાજા માનનાર દારૂડિયાના તરંગો જેવું છે. અજ્ઞાની જનતાથી મેળવેલા માન, સત્કાર અને પ્રશંસાથી આત્મા ગુણવાન કે ઉચ્ચ બની શકતો નથી; છતાં પોતાને ગુણવાન અને મહાપુરુષ તરીકે માની લેવું તે મહામૂર્ખતા છે. જો કે પોતાના અંદર અણુછાજતા ગુણોનો આરોપ કરીને પોતે મહાન તો બની શકતા નથી, તો પણ અજ્ઞાની જનતાને છેતરીને પોતાની ક્ષુદ્ર વાસનાઓ તો પોષી શકે છે.

સંસારમાં જનતા બીજાનું માન અથવા તો પ્રશંસા સ્વાર્થને માટે અને પરમાર્થને માટે કરે છે. જ્ઞાની પુરુષો પરમાર્થદૃષ્ટિવાળા હોય છે ત્યારે અજ્ઞાની જીવો સ્વાર્થદૃષ્ટિવાળા હોય છે. પરમાર્થદૃષ્ટિવાળા જ્ઞાની જીવો વિકાસી આત્માઓમાં પોતાના કરતાં અધિક ગુણ જોઈને આકર્ષાય છે અને આત્મિક ગુણ મેળવવાને માટે તેમની પ્રશંસા કરી માન આપે છે, પણ અછતા ગુણોનો આરોપ કરીને વધુ પડતું માન આપીને અનુચિત પ્રશંસા કરતા નથી. વિકાસી ગુણવાન પુરુષો ઉચિત માન તથા પ્રશંસાની સ્પૃહા રાખતા નથી, તો પણ જ્ઞાની પુરુષો તેમને માન આપીને પ્રશંસા કરે છે, છતાં તેઓ મિથ્યાભિમાન કરી કુલાતા નથી; તેમજ તેમનાથી મેળવેલા માન-પ્રશંસાવડે અજ્ઞાની જનતાને છેતરવા પ્રયાસ પણ કરતા નથી, કારણ કે તેઓ નિસ્પૃહી હોય છે.

સ્વાર્થદૃષ્ટિવાળા અજ્ઞાની જીવો અનેક પ્રકારના સ્વાર્થોને અંગે ક્ષુદ્ર વાસનાવાળા નિર્ગુણી જીવોમાં અછતા ગુણોનો આરોપ કરીને અને માન આપીને પ્રશંસા કરે છે કે જેથી કરીને તેઓ પ્રશંસા કરનારનો સ્વાર્થ પૂરો કરવા માટે

પોતાનાથી બનતું બધું ય કરે છે. માન, પ્રતિષ્ઠા તથા પ્રશંસા મેળવવા માટે પોતાની જાતે પોતાનામાં કરવામાં આવતો અછતા ગુણોનો આરોપ તેમજ અણુછાજતી ઉપમાઓનો ચઢાવવામાં આવતો આપ તે પોતાને ગુણસંપત્તિથી શૂન્ય જણાવવાનાં ચિહ્નો છે; કારણ કે સ્વાર્થી જીવો પોતાની પ્રશંસા કરવાથી કુલાય છે તથા મિથ્યાભિમાનમાં ઘસઘાટ જાય છે તે તેમની અપૂર્ણતાને સૂચવે છે.

ગુણ-સંપત્તિ મેળવીને સાચી રીતે મહાન બનનારાઓને માનની બિલકુલ આવશ્યકતા હોતી નથી; કારણ કે માનથી આત્મિક ગુણોનો વિનાશ થાય છે, પણ વિકાસ થતો નથી; માટે તેઓ હમેશાં માનનો વિનાશ કરવાના અર્થોહોય છે, પણ તેને મેળવવાની ઇચ્છાવાળા હોતા નથી. તાત્ત્વિક દૃષ્ટિથી જોતાં બીજાની પાસેથી માન મેળવવા પ્રયાસ કરનાર અવશ્ય માની હોય છે, અને તેથી કરીને જ તેઓ માનને અત્યંત પુષ્ટ બનાવે છે. બીજાની કરેલી પ્રશંસા સાંભળીને રાજી થવું તે પ્રશંસા કરાયેલી વસ્તુની ઊણપ બતાવી આપે છે. મિથ્યાભિમાનને ઉદયમાં લાવનાર તથા પોષનાર અનુચિત સત્કાર તથા પ્રશંસા છે. ઉચિત માન તથા પ્રશંસાથી મનુષ્ય ભાન ભૂલી વિકળ બની શકતો નથી. જ્યારે કોઈ પણ માણસના વળાણ કરવામાં આવે છે અથવા તો માન આપવામાં આવે છે ત્યારે તે પોતાને એમ માની લે છે કે હું રૂપમાં, બળમાં, સંપત્તિમાં કે જ્ઞાનાદિમાં બીજા બધા યે કરતા ચડિયાતો છું. આવી માન્યતાથી તે મિથ્યાભિમાનથી ઘવાય છે, પણ જો કોઈ કહે કે અમુક માણસ ગુણ, સંપત્તિ, જ્ઞાનાદિમાં ઉચ્ચ કોટિનો છે અને તમે પણ ગુણ-સંપત્તિમાં ઠીક છો તો તેને મિથ્યાભિમાનનો આવેશ આવતો નથી; કારણ કે તે એમ જાણે

છે કે મારાથી પણ સારા ચઢિયાતા સંસારમાં શુણ્સંપત્તિવાળા તથા જ્ઞાનવાન છે.

જો વાસ્તવિકપણે વિચાર કરીએ તો શુણ્સંપત્તિહીન માણસમાં અભિમાનની માત્રા અધિકતર હોય છે. આવા માણસો બીજાની પ્રશંસા સાંભળી શકતા નથી અથવા બીજાને અપાયેલું માન-સહન કરી શકતા નથી, પછી ભલે તે શુણ્સંપત્તિવાન કેમ ન હોય ? તેમનામાંથી પણ પોતે અછતા દોષો પ્રગટ કરી બતાવે છે; કારણ કે એવાને પોતાની જ માન-પ્રશંસા પ્રિય હોય છે. જેઓ બીજાને અપાયેલા માન પ્રશંસા સહન કરી શકતા નથી, તેઓમાં દરેક બાબતની ઊણપ રહેલી હોય છે. એનાથીયે વધારે ઊણપવાળા તો તે છે કે જે પોતાના મોઢે જ પોતાની પ્રશંસા કરે છે અથવા અણછાજતા શુણ્ પોતાના હાથે લાખીને જનતા સમક્ષ ધરે છે. ઊંચી કોટિના મહાપુરુષોને છાજે તેવા શુણ્નો પોતાના નામની ઉપર ઓપ ચડાવીને કુલાવું તે એક મૂર્ખાઈ ભરેલું છે, અને બુદ્ધિમત્તા તથા હૃદયપણથી વેગળું છે; કારણ કે લોઢા ઉપર સોનાનો ઢોળ કરવામાં આવે તો તે લોઢું કાંઈ સોનું બની જતું નથી. ડાહ્યા પરીક્ષક માણસોના હાથમાં આવતાં વેંત જ સોનાનો ઢોળ હોવા છતાં પણ લોઢાને પારખી કાઢે છે. તેવી રીતે અણબાણ માણસોને છેતરવા ગમે તેટલો શુણ્નો ઓપ ચડાવવામાં આવે તો પણ શુણ્વાન ડાહ્યા માણસો બાણી શકે છે કે આ શુણ્નો ઓપ ચડાવવામાં આવેલો છે. જેઓ સાચા શુણ્વાન પુરુષો હોય છે તેમને પોતાના નામની સાથે વિશેષણો લગાડીને ઓપ ચડાવવાની આવશ્યકતા રહેતી નથી. સાચા શુણ્સંપત્તિવાળા પુરુષોને બીજાની સેવા, સત્કાર અને પ્રશંસાની સ્પૃહા હોતી નથી. જેઓ ઐહિક દૃષ્ટિ-ક્ષુદ્ર વાસનાવાળા હોય છે, તેઓને જ બીજાની પાસેથી પ્રશંસા તથા આદર-

સત્કાર મેળવવો બહુ ગમે છે અને એટલા માટે જ તેઓ બીજાને ગમે તેવી રીતે વર્તે છે અને બોલે છે અને પોતાને સાચા શુણ્સંપત્તિવાન ઓળખાવે છે, જેથી અણબાણ જીવો આકર્ષાઈને તેમને વાસના તથા સ્વાર્થ પોષવાના સાધનોની સગવડતા કરી આપે છે; જેથી તેઓ કુલાઈ જઈને પોતાને કૃતકૃત્ય માને છે. જેઓ શુણ્સંપત્તિ મેળવવાની ચાહનાથી સાચા શુણ્ પુરુષોના માર્ગને અનુસરે છે, તેઓ શુણ્સંપત્તિ મેળવી શક્યા હોય કે ન હોય તો પણ પોતાને શુણ્સંપત્તિવાળા ઓળખાવવા માટે કોઈ પણ પ્રકારનો પ્રયાસ કરતા નથી; કારણ કે તેમનામાં ક્ષુદ્ર વાસના કે સ્વાર્થ હોતો નથી અને તેથી કરીને તેઓ હાંસીને પાત્ર બનતા નથી. જેઓ પોતે અવશુણ્ હોઈને શુણ્સંપત્તિવાળા મંહાન પુરુષોનું માન મેળવવાને તેમના માર્ગે વિચરવાનો ડોળ કરીને જનતાને છેતરે છે, તેઓ બાણે છે કે અમારામાં આમાંની એકે વસ્તુ નથી; છતાં પોતે તેવા પ્રકારના વિશેષણોથી પોતાની પ્રશંસા કરીને પોતાની બતને હાંસીનું પાત્ર બનાવે છે તે કાંઈ હૃદયપણ ભરેલું કહી શકાય નહિ.

તાત્ત્વિક દૃષ્ટિથી શૂન્ય જીવો સમજી શકતા નથી કે જે કાંઈ પ્રશંસા અને આદરસત્કાર કરાય છે તે જડસ્વરૂપ નામધારી દેહનો જ છે પણ આત્માનો નથી; કારણ કે વસ્તુ ન હોવા છતાં પણ બીજાની પાસેથી પ્રશંસા અને માન-સત્કાર મેળવવાની ઉત્કંઠાવાળા માણસો પોતાના નામની સાથે એવા પ્રકારના વિશેષણો લગાડે છે કે જેને સાંભળીને બીજા માણસો તે નામધારી દેહની પ્રશંસા તથા આદરસત્કાર કરે છે, કે જેની સાથે આત્માનો સ્વરૂપ સંબંધ હોતો નથી, અને જો સંબંધ હોય તો આત્મા તેવા પ્રકારનો શુણ્ થઈ જવો જોઈએ.

આત્માનું માન કે અપમાન કરવા કોઈ સમર્થ નથી. આત્માએ જો પોતાના શુણ્નો

વિકાસ કર્યો હોય તો બીજાઓ તેનું અપમાન કરવા ગમે તેટલો પ્રયાસ કરે તો પણ તેનું અપમાન થઈ શકતું નથી, અને જો દોષોથી ભરેલો હોય તો બીજા ગમે તેટલું માન આપે તો પણ માનનીય થઈ શકતો નથી. માન આપનાર નિઃસ્વાર્થી માણસો બીજાના ગુણોને જોઈ શકતા નથી, પણ બાહ્ય પ્રવૃત્તિથી કાંઈક અનુમાન કરીને માન આપે છે અને સ્વાર્થી માણસો જેનાથી પોતાનો સ્વાર્થ સધાતો હોય તેની પ્રશંસા કરીને માન આપે છે. તેઓ બીજાની અવગુણવાળી પ્રવૃત્તિ જોવા છતાં પણ તેનાં વખાણુ કર્યા વગર રહેતા નથી.

આત્મિક ગુણોનો વિકાસ કરવામાં બીજાનાં માન તથા પ્રશંસાની જરાયે જરૂર નથી. સ્વતંત્રપણે પોતાનો વિકાસ સાધી શકાય છે. જેમને બીજાના માન તથા પ્રશંસાની જરૂર જણાય છે તેઓ વિકાસ સાધવાના અધિકારી નથી. આવા જીવો વિલાસપ્રિય અને ઈર્દ્રિયોના દાસ હોય છે. તેમનામાં વિકાસના બાધક રાગ-દ્વેષની માત્રા અધિકતર હોય છે, અને અછતા ગુણોની પ્રશંસા સાંભળવાના ઉત્સાહી હોય છે, અને તેઓ પ્રશંસા કરનારમાં ગમે તેટલા અવગુણુ ભર્યા હોય તો પણ તેની પ્રશંસા કરીને બહુમાન આપે છે. જેમણે સાચી રીતે ગુણોનો વિકાસ કર્યો હોય છે તેઓ પ્રશંસાની જરાયે જરૂર રાખતા નથી. તેમની કોઈ પ્રશંસા કરે કે નિંદા કરે, કોઈ માન આપે કે અપમાન કરે તેમના ઉપર સમભાવ ધારણ કરનારા હોય છે. તેઓ પોતાના નામની સાથે કોઈ પણ પ્રકારના અનુચિત વિશેષણો લગાડતા નથી; કારણ કે તેમનામાં ક્ષુદ્ર વાસનાઓનો અભાવ હોવાથી અણબાળુ જીવોને ફસાવવા માયાબળ પાથરવાની તેમને આવશ્યકતા રહેતી નથી. તેમનામાં સાચી જ્ઞાનશક્તિ હોવાથી જડસ્વરૂપ નામધારી દેહની પ્રશંસા કરાવી આત્માનું અનિષ્ટ કરતા

નથી; કારણ કે તેઓ સાચી રીતે જાણે છે કે નામધારી દેહની પ્રશંસા તથા માન-પ્રતિષ્ઠાનું પરિણામ છેવટે દેહ બળી જતાં શૂન્ય જ આવે છે.

જેવી રીતે સાચા ગુણુ મેળવીને પરલોકમાં જનાર આત્માની પ્રશંસા તથા બહુમાન થાય છે તેવી રીતે નામધારી દેહની પ્રશંસા તથા બહુમાન કરાવી પરલોકમાં જનારની અવજ્ઞા થાય છે પણ આદર થતો નથી માટે જ જ્ઞાનવાન પુરુષો આત્મિક ગુણોનો વિકાસ કરવાનો જ પ્રયાસ કરે છે પણ અછતા ગુણોનો ઓપ ચડાવવાનો આદર કરતા નથી.

માયાવી બન્યા વગર માન મેળવવાના ઇચ્છા પાર પાડી શકાય નહિ. ધની તરીકે માન મેળવવા ધનવાનનો, જ્ઞાની કહેવરાવવા જ્ઞાનવાનનો, વિદ્વાન કહેવરાવવા વિદ્વાતાનો ડોળ-આડંબર કરવો પડે છે; જેમાં અણબાળુ માણસો ફસાઈને પ્રશંસાપૂર્વક માન આપે છે, જેને મેળવીને તે વસ્તુઓના દરિદ્રી માણસો ગર્વિષ્ટ બને છે. જેથી કરીને તેમનો આત્મા ભવાંતરમાં સાથે લઈ જવા કાંઈ પણ મેળવી શકતો નથી. અને નામની ઉપર ચડાવેલો ઓપ દેહને દેવતામાં મૂકતાં વેંત ઊડી જાય છે.

માની પુરુષો વિલક્ષણ પ્રકૃતિવાળા હોય છે. તેઓ દોષોથી ભરેલા સ્વાર્થી પુરુષોને ઘણા ઉપયોગી નીવડે છે; કારણ કે ક્ષુદ્ર પ્રકૃતિવાળા સ્વાર્થી પુરુષો અનુચિત અવળાં કાર્યો કરીને સભ્ય-ગુણી જનસમુદાયમાં પોતાની ગુણવાન તરીકેની છાપ બેસાડવા માટે માનીઓની પ્રશંસા કરી તેમની સહાનુભૂતિ મેળવે છે અને પોતાના પક્ષકાર તરીકે ઊભા રાખે છે. કોઈક પ્રસંગે અનુચિત કાર્ય કરી બેસતાં સભ્ય સમાજ તેને જ્યારે વખોડે છે ત્યારે માની પુરુષો તેનું અપકૃત્ય જાણવા છતાં પણ તેનો પક્ષ લઈને સભ્ય જનસમુદાય સાથે

પરમાર્થ સૂચક વાક્યસંગ્રહ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૨૬ થી ચાલુ)

સંગ્રાહક ને યોજક : મુનિ પુણ્યવિજયજી (સંવિજ્ઞાપાક્ષિક) અમદાવાદ.

પોતાને શાની જરૂરિયાત છે ? શું મેળવવું છે ? એ જ્યાં સુધી નક્કી ન કર્યું હોય ત્યાં સુધી નિશાન વિનાના ફેંકેલા બાણોની માફક તેમનો પ્રયાસ સફળ થતો નથી. એટલે પ્રથમ પોતાને મેળવવા યોગ્ય શુદ્ધ આત્માનો બોધ કરવો જોઈએ અને પછી તેને પ્રગટ કરવામાં

ઝઘડે છે; તેથી કરી આવા માની પુરુષો સહ્ય-ગુણવાન સમાજમાં પોતાની પ્રમાણિકતા ગુમાવી બેસે છે; કારણ કે તે અવગુણી માણસનો પક્ષ તાણે જાય છે.

માની માણસમાં સેવાભાવ હોતો નથી. તે બીજાને પોતાની સત્તામાં રાખીને સ્વામી બનવાના વિચારવાળો રહે છે; જેથી કરી તે કોઈની પણ સાચી શિખામણનો આદર કરતો નથી. તે ભાગ્યે જ સાચી વસ્તુનો આહુક હોય છે, કારણ કે તેની અંદર કદાચહની માત્રા અધિક-કતર હોવાથી પોતાનું અણબાણપણું કે ભૂલ સુધારતો નથી. તે પોતાની સમજણ પ્રમાણે દરેક કાર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરે છે. તે કાર્ય ઠીક થાય છે કે કેમ તે વિષે ડાહ્યા માણસોની સલાહ લેતો નથી. પોતે ભૂલતો હોય ને કદાચ કોઈ તેને સુધારવાની સૂચના કરે તો તે ખોટી દલીલો કરીને તેના કથનની અવગણના કરે છે; જેથી કરી તે સાચાં અને સારા કાર્યોથી વંચિત રહે છે. તેની ભૂલ કાઢવા જતા અનેકની અછતી ભૂલો બતાવીને જનતા આગળ પોતાની પ્રવૃત્તિને સાચી બતાવવા પ્રયાસ કરે છે અને એટલા માટે તે કોઈ પણ ગુણ મેળવવાનો અધિકારી બની શકતો નથી.

સહાયક ક્રિયાઓ કરવી જોઈએ. સમ્યગ્દષ્ટિ આત્માને શુદ્ધ આત્માનો બોધ હોય છે અને ત્યાર પછી જ ક્રિયા ફળદાયક થાય છે. ૫૦.

પોતામાં ગમે તેટલી મહાન શક્તિ હોય, બુદ્ધિ હોય અને ઉત્તમ શિક્ષણ હોય છતાં આત્મશ્રદ્ધાના પ્રમાણમાં જ મનુષ્ય કાર્ય કરી શકે છે. ૫૧.

આત્માએ આત્માના (પોતાના) સન્મુખ થવું, પોતે પોતાને જાણવો એ જ ‘ ધર્મ’નો યોગ્યકાળ ’ છે. છેલ્લા પુદ્ગલ પરાવર્તન કાળની અંદર આ જીવ પ્રવેશ કરે છે ત્યારે જ પુરુષાર્થ ખરેખર વિજયી નીવડે છે. સિવાય દરેક મનુષ્યનો પુરુષાર્થ સફળ થતો નથી. ૫૨.

પુરુષાર્થવડે શુભાશુભ કર્મનો પરાજય કરવા માટે તત્ત્વજ્ઞાન જાણવું જોઈએ. આત્મા અને તેનો વિરોધી પદાર્થ જડભાવ આ બંનેનું જ્ઞાન જાણવાથી જ સ્વભાવ તરફ પુરુષાર્થ કરવો સુગમ પડે છે. ૫૩.

મોહનો વિનાશ તત્ત્વચિંતન કરવાથી થાય છે. તત્ત્વચિંતન એ જ કે-સંસારસમુદ્રની નિર્જીણતા (વિચિત્રતા, નિઃસારતા, દુઃખરૂપતા) અને જગત તથા આ સુખદુઃખ શું છે એ સંબંધી વિચારણા કરવી, આત્મા અને જડ-પૌદ્ગલિક પદાર્થોનું પૃથક્પણું વિચારવું. ૫૪.

આત્મા શી વસ્તુ છે ? આત્માને સુખદુઃખનો અનુભવ કેમ થાય છે ? આત્મા પોતે જ સુખદુઃખના અનુભવનું કારણ છે કે કોઈ અન્યના સંસર્ગથી આત્માને સંસર્ગનો અનુભવ થાય છે ? કર્મનો સંસર્ગ આત્માને કેમ થઈ શકે ? તે સંસર્ગ અનાદિ છે કે આદિમાન ?

અનાદિ હોય તો તેનો ઉચ્છેદ કેવી રીતે થઈ શકે ? કર્મનું સ્વરૂપ કેવા પ્રકારનું છે ? કર્મના ભેદાનુભેદો કેવી રીતે છે ? કર્મનો ખંધ, ઉદય અને સત્તા કેવી રીતે નિયમબદ્ધ છે ? આ બધી બાબતો અધ્યાત્મરૂપી બગીચામાં વિહરવાના અભિલાષીઓએ જાણવાની હોય છે. તેમજ સંસારની નિર્જીવતાનું-અસારતાનું અવલોકન કરવાની જરૂરિયાત રહે છે. ૫૫.

જ્યાં ત્યાં ભટકતી ચિત્તની વૃત્તિઓને આત્માના સ્વરૂપમાં જોડી રાખવી એને ‘યોગ’-બીજા શબ્દમાં ‘અધ્યાત્મ’ કહેવામાં આવે છે; એટલું જ નહિ, પરંતુ એવી હદ ઉપર આવવાના જે સાધનભૂત વ્યાપારો છે તેને પણ યોગના બીજા શબ્દમાં અધ્યાત્મના કારણ હોવાથી યોગ યા અધ્યાત્મ કહેવાય છે. ૫૬

નિરંતર સંસારરૂપ પ્રવાહમાં પડેલો તથા અવિદ્યારૂપી નદીમાં તણાતો માણસ શાસ્ત્ર તથા સંજ્ઞનના સમાગમ વિના તરવાને સમર્થ થતો નથી. સત્સંગ અને શાસ્ત્રના સમાગમથી વિવેકને લીધે ‘અમુક વસ્તુનો ત્યાગ કરવો જોઈએ તથા અમુક વસ્તુનું ગ્રહણ કરવું જોઈએ’ એવો પુરુષને વિચાર થાય છે. ૫૭.

મનુષ્યોને સંતોષ, સાધુઓનો સંગ, સદ્-વિચાર અને શમ એ જ સંસારરૂપી સમુદ્રમાંથી તરવાના ઉપાયો છે. સંતોષ પરમ લાભરૂપ છે, સત્સંગ પરમગતિરૂપ છે, સદ્વિચાર પરમ જ્ઞાનરૂપ છે અને શમ પરમસુખરૂપ છે. સંસારને ભેદવાના એ ચાર ઉપાયોનો જેઓએ અભ્યાસ કર્યો હોય તેઓ મોહરૂપી જળવાળા સંસારરૂપી સમુદ્રમાંથી તરી ગયા સમજવા. ૫૮.

વૈરાગ્યપૂર્વક કરવામાં આવેલો વિચાર જ સફળ થાય છે, પણ રાગવાળાએ કરેલો વિચાર સફળ થતો નથી. જે સુખુદ્ધિવાળા પુરુષને દિવસે દિવસે સંસારના સુખોની લાલચ પાતળી

થતી હોય, તે પુરુષનો વિચાર ફળદાયી થાય છે. ૫૯.

વિવેક તથા વૈરાગ્ય આદિ સાધનોથી તીક્ષ્ણ કરેલી અને સુખદુઃખાદિકનું સહન કરવામાં ધીરજવાળી બુદ્ધિથી આત્માના તત્ત્વનો સારી પેઠે વિચાર કરનાર પુરુષ નિજ સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરે છે. ૬૦.

પર્યાયદષ્ટિ વિરક્તભાવ ઉત્પન્ન કરવાને ઉપ-યોગી છે; દ્રવ્યદષ્ટિ (સ્વ-સ્વરૂપમાં) સ્થિરતા કરવાને અદ્વિતીય કારણ છે. ૬૧

જ્યાં સુધી આત્માનું અવલોકન કરવાની ઇચ્છાનો ઉદય થયો ત્યાં સુધી દુઃખરૂપી કાંટાથી યુક્ત સંસારરૂપી પર્વતના ભાગમાં દેહાભિમાની અહંકાર ને ભોગ તથા આશાના રૂપને પામેલી અવિદ્યા લમાળ્યા કરે છે. ૬૨

આત્માના ખંધનરૂપ આ સંસારરૂપી વૃક્ષ કે જે આશાઓરૂપી માંજરોવાળું છે, દારુણ દુઃખાદિકરૂપી ફળોવાળું છે, ભોગરૂપી પલ્લવોવાળું છે, જરારૂપી ઘોળા પુષ્પોવાળું છે અને તૃણરૂપી લતાઓથી શોભી રહ્યું છે, તેને જ્ઞાની પુરુષો વિવેકરૂપી ખડ્ગથી કાપી નાંખે છે. ૬૩

અનંત વિષયોમાં અનંત સંકલ્પોની કલ્પનાને ઉત્પન્ન કરનારી અવિદ્યાને લીધે આ જગતરૂપ મોટી ઈન્દ્રજાળને વિસ્તીર્ણ કરતા મૂઢ જીવો પોતાના સ્વરૂપને જોતા નથી ત્યાં સુધી પાણીમાં ચકરીઓની પેઠે સંસારમાં લમ્યા કરે છે. ૬૪

આ સંસારનો આડંબર માત્ર દેખવામાં જ રમણીય છે, મિથ્યા છતાં જ ગ્રહણ કરવામાં આવે છે અને આશારૂપી નાગણીઓના રાફડા-રૂપ છે એમ જાણીને તત્ત્વજ્ઞાની પુરુષ એમાં લેપાતો નથી. ૬૫ (ચાલુ)

શ્રી સિદ્ધસ્તોત્ર

રચનાર અને વિવેચક :

ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા, એમ. બી. બી. એસ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૨૮ થી શરુ)

અને આમ પ્રભુ વિદેશવાસ છોડી સ્વદેશમાં વસ્યા તે કહે છે—

વિદેશની વસતિ છોડી દઈ અનાદિ, પામી સ્વદેશ શિવસ્થાન અનંત સાદિ;
ના ધ્રુવ નિશ્ચલ પદેથી ચળે ત્રિકાળે, તે સિદ્ધના ચરણ હો શરણું અમારે. ૧૫

શબ્દાર્થ:—વિદેશનો અનાદિ વસવાટ છોડી દઈ, સ્વદેશરૂપ શિવસ્થાનને (મોક્ષને), સાદિ અનંત ભાંગે પ્રાપ્ત કરી, જે ધ્રુવ નિશ્ચલ પદમાંથી ત્રણે કાળે પણ ચળતા નથી,—એવા તે શ્રી સિદ્ધના ચરણનું અમને શરણું હો !

વિવેચન—

અનાદિ કાળથી આ જીવ વિદેશમાં—પરદેશમાં (foreign country) વસી રહ્યો છે, પોતાનો સ્વદેશ છોડી, સ્વજન સંબંધીનો વિયોગ સહન કરતો એ પુદ્ગલ પ્રદેશરૂપ પારકા ક્ષેત્રમાં ધામા નાખીને બેઠો છે ! આ લોકમાં પાંચ-દસ વર્ષ દૂર દેશાવર ગયેલા મનુષ્યને પણ પોતાનો સ્વદેશ સાંભરે છે, સ્વજનસંબંધી યાદ આવે છે, ને તે પાછો સ્વદેશમાં આવવાનો અવસર પામીને પ્રયત્ન પણ કરે છે, પણ આ મૂઠ જીવ તો અનાદિથી પરદેશમાં વસતા છતાં નથી પોતાના સ્વદેશને સંભારતો, નથી પોતાના આસજનોને યાદ કરતો, કે નથી પોતાના સ્વદેશે પાછા ફરવાનો—પ્રતિક્રમણ કરવાનો વિચાર સુધ્ધાં કરતો ! આવો તો તે મોહમૂઠ બની ગયો છે ! પરદેશમાં પુદ્ગલ સાથે લગ્ન કરી તેમાં જ લટકી બની ગયો છે !

આવી અનાદિની મોહમૂઠ દશા છોડવી તે કાંઈ રમત વાત નથી; કારણ કે જ્યાં પોતે પોતાને જ ભૂલી ગયો છે, તેનાથી બીજું મોડું અંધેર શું ?

‘ મેં મેરે કું નહિ જાનતા હું ’ એમ કહેનાર કરતાં વધારે બડો બેવકૂફ કોણ ? આ તો વાસીદામાં સાંબેલું તણાઈ જવા જેવી વાત થઈ ! મહાસમર્થ તત્ત્વજ્ઞાની શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીએ સાચા અને વેધક અનુભવોદ્ગાર કાઢ્યા છે કે—

“ આપ આપ કું ભૂલ ગયા, ઇન સે કયા અંધેર ? સુમર સુમર અળ હસત હે, નહિ ભૂલેંગે ફેર.
ઐસી કહાં સે મતિ ભઈ, આપ આપ હૈ નાંહિ; આપન કું જળ ભૂલ ગયે અવર કહાં સે લાઈ ? ”

—શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર

પણ ભગવાનને તો જેવી અનાદિની મોહની ધૂમિ-બ્રાંતિ ઊતરી કે તરત અમલ, અખંડ ને અલિપ્ત સ્વભાવની સ્મૃતિ થઈ, સ્વદેશ સાંભર્યો, ને ચિરકાળથી વિસરાઈ ગયેલા જ્ઞાનદર્શનાદિ સ્વજન-

સંબંધી યાદ આવ્યા, ને પછી તેની વિરહવેદના નહિ ખમાતાં તેઓને મળવાની-બેઠવાની તાલાવેલી લાગી-ઉતકંઠા ઊપજી. એટલે રુચિ અનુયાયી વીર્યથી નિઃસીમ પુરુષાર્થ કરી જેમ અને તેમ ત્વરાથી સ્વદેશ ભણી પાછો પ્રવાસ (return journey-પ્રતિક્રમણ) આદર્યો, અને એમ અખંડ પ્રયાણ કરતાં કરતાં શુદ્ધ આત્મપ્રદેશરૂપ સ્વદેશે પહોંચ્યા-શિવસ્થાને-મુક્તિધામે પધાર્યા, અને ‘આતમગતે આતમ રમતાં, નિજ ઘર મંગલ થયું.’

“મોહાદિની ધૂમિ અનાદિની ઊતરે હો લાલ, અમલ અખંડ અલિપ્ત સ્વભાવ જ સાંભરે હો લાલ; તત્ત્વરમણ શુચિ ધ્યાન ભણી જે આદરે હો લાલ, તે સમતારસ ધામ સ્વામી મુદ્રાવરે હો લાલ.”

“ઓળખતાં બહુમાન સહિત રુચિ વધે હો લાલ, રુચિ અનુયાયી વીર્ય ચરણ ધારા સંધે હો લાલ.”

—શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી

અને આ જે શિવસ્થાન છે તે સ્થાન પણ તેના નામ પ્રમાણે યથાર્થ ગુણવાળું છે. શિવ એટલે નિરુપદ્રવ, કલ્યાણકારી. આ સ્થાનમાં કોઈ પણ કાળે, કોઈ પણ પ્રકારનો, કંઈ પણ ઉપદ્રવ ઊપજતો નથી; એટલે આ અવ્યાપાધ સ્થાન સાદિ અનંત ભાગે સર્વથા સુસ્થિર છે. એની આદિ છે, પણ અંત નથી.

“નત્વાદ્યન્તવિનિર્મુક્તં શિવં યોગીન્દ્રવંદિતમ્ ॥”

—શ્રી હરિભદ્રાચાર્યજીપ્રણીત યોગબિન્દુ

“રીઝ્યો સાહિબ સંગ ન પરિહરે રે, ભાગે સાદિ અનંત.”—શ્રી આનંદધનજી

“તત્ત્વ સકલ પ્રાગ્ભાવ, સાદિ અનંતી રે, રીતે પ્રભુ ધર્મો જી.”—શ્રી દેવચંદ્રજી

“સાદિ અનંત અનંત સમાધિ સુખમાં, અનંત દર્શન, જ્ઞાન અનંત સહિત જો. અપૂર્વ અવસર એવો ક્યારે આવશે ?”

“જાશું સ્વરૂપ સ્વદેશ રે.”—શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી

આ ‘સ્વરૂપ સ્વદેશ’માં પહોંચ્યા પછી કોઈ કાળે પ્રભુ તે ધ્રુવ-નિશ્ચલ ‘પદ’ માંથી ચલાવમાન થતા નથી. ‘પદ’ શબ્દનો પરમાર્થ આ લેખમાં અગાઉ વિવેચનમાં આવ્યો હતો.

“વંદિતુ સર્વસિદ્ધે ધ્રુવમચલમણો વમં ટાઢં પત્તે ।”

—શ્રી કુંદકુંદાચાર્યજીપ્રણીત શ્રી સમયસાર

અત્રે ધ્રુવ ને અચલ શબ્દની વ્યાખ્યા આચાર્યવર્ય અમૃતચંદ્રજી આ પ્રમાણે કરે છે—

“સ્વભાવમાવભૂતતયા ધ્રુવત્વમચલંબમાનાં, અનાદિમાવાંતરપરપરિવૃત્તિવિશ્રાંતિવશેનાચ-લત્વમુપગતામ્” અર્થાત્ સ્વભાવ ભાવરૂપ હોવાને લીધે ધ્રુવપણાને અવલંબતી, અનાદિ ભાવાંતરરૂપ પરપરિવૃત્તિની વિશ્રાંતિને લીધે અચલપણાને પામેલી એટલે સ્વભાવરૂપ હોવાથી ધ્રુવ, તે પરપરિણ-મનના વિરામ પામવાથી નિશ્ચલ.

આમ સ્વરૂપ સ્વદેશે પહોંચી જે ધ્રુવ-નિશ્ચલપદે સ્થિત થયા છે, તે સિદ્ધના ચરણનું અમને શરણ હો. (અપૂર્ણ)

અમર આત્મ મંથન

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૩૩ થી શરુ)

લેખક : અમરચંદ માવજી શાહ

૫૮. જીવનમાં સુવર્ણ તક અકસ્માત જ સાંપડે છે. એ તકને સાધવામાં આખા જીવનનું સાધ્યબિંદુ ઘડાઈ જાય છે. અનેક સામાન્ય તક-સાધુતા જેવીની અહીં કિંમત નથી; પરંતુ જીવનવિકાસ માટે, આત્મ ઉન્નતિ માટે, સેવા માટેની તકોની જ અહીં વાત છે. એવી તક સરી ન જાય, તેની કાળજી જરૂર રાખવી અને તમારી યોગ્યતા અને અનુકૂળતા મુજબ તેને વધાવી લેવામાં પ્રમાદી બનવું નહિ.

૫૯. સેવાના ક્ષેત્રોમાં જે કંઈ અદ્ય પણુ સેવા કરી શકો, એમાં એક રજ માત્ર પણુ સ્વાર્થદૃષ્ટિનું વિષમિશ્રણ ન થાય, તેની કાળજી જરૂર રાખજો. સેવાનું ક્ષેત્ર કાંટાળા તાજ જેવું છે, કલંકિત કલગીવાળું છે.

૬૦. માનવજીવનના પ્રવાસક્રમમાં સેવા જેવો કોઈ ધર્મ નથી. તમારા દિવસભરના દરેક કર્તવ્યમાં સેવાનો આદર્શ રાખશો તો, જે જે પ્રવૃત્તિ તમે કરશો, તેમાં તમને સેવાની મુગંધ આવશે અને દિલની અણમૂલ ઊર્મિથી અમૂલ્ય અને અપૂર્વ સેવા કરી શકશો. સેવાને શોધવા જવાનું નથી, એ તો જીવનક્રમમાં જડાયેલી જ છે, અને એ ધર્મ તો અદા કરવો જ રહ્યો.

૬૧. આપણું જે ધ્યેય હોય તે જ માર્ગે જો આપણી પ્રવૃત્તિ થાય તો જરૂર તેમાં સફળતા સાંપડે. આપણે દરેક બાબતમાં માથું મારીએ પણ એકે કામ પૂરાં ન કરીએ અથવા કરી શકવા અસમર્થ થઈએ અને બાવાનાં બેય

બગડે તે કરતાં નિશ્ચિત ધ્યેય મુજબના કાર્યમાં રસસિંચન કરી પુરુષાર્થ ફેરવવો.

૬૨. દિવસ અને રાત્રિ એવી શુભ અને સક્રિય પ્રવૃત્તિમાં પસાર કરો કે જેથી મન-વચન-કાયાને પાપમાર્ગે વળવાનો પ્રસંગ જ ન સાંપડે; કારણ કે નિષ્ક્રિયતામાં કારણ વગર કર્મબંધ થાય છે.

૬૩. જીવનમાં શુભાશુભ જે થવાનું છે એ બનવાનું છે તે અવશ્ય છે; માટે જે થાય તે જોયા કરવું અને શાંતિને સમતાથી વેદન કર્યા કરવું. ઝાઝો ઊડાપોહ કે ધાંધલ નવા કર્મ-બંધનું નિમિત્ત બને છે.

૬૪. સંસારી જીવોને તૃણા તો રહે છે જ. ખાવું, પીવું, પહેરવું, ઓઢવું, એશઆરામ, સુખસાધનની વાંછના સામાન્ય હરકોઈ માનવને થયા જ કરે છે, છતાં એ તો જરૂર ચાદ રહેવું જોઈએ કે એમાં જ આ અણમૂલ જીવનની અંતિમ સાધના નથી. આપણા જીવનનિર્વાહ માટે આજીવિકાની ફરજ બજાવવા ઉપરાંત જીવનને પારમાર્થિક-આત્મિક ઉન્નતિ માટે પણ જીવનની પળો વિતાવવી, નહિતર પશુપંખીઓ પણ એવા તુચ્છ સુખો તો ભોગવે છે, ત્યારે માનવજીવનની એમાં શું વધુ મહત્તા ?

૬૫. જીવન છે તો મરણ પણ અવશ્ય છે એ સમજતાં હોઈએ તો જગતમાં એવા ઉજ્જવળ કાર્યો કરી અમર નામના કરી શા માટે જીવનને ન અજવાળવું ?

૬૬. સામાન્ય લોકવ્યવહારમાં જે ચીલે લોકો ચાલતાં હોય તે ચીલે ચાલવું. તેમાં અયોગ્ય લાગતું હોય તો પણ જ્યાં સુધી એ ચીલો બદલવાનું આત્મબળ ન હોય-બુદ્ધિ ચીલે ચાલવામાં લોકવિરોધને સહન કરવાનું બળ પ્રાપ્ત થયું ન હોય ત્યાં સુધી તો કાં તો બધાયની સાથે જેવાની સાથે તેવાં થઈ રહેવું અગર ઉપેક્ષા કર્યા વગર મૌન રહી એ માર્ગનો ત્યાગ કરવો.

૬૭. જીવન તો જગતમાં સૌ કોઈ જીવે છે; પરંતુ ઉજ્જવલ જીવન જીવવું એમાં જ વિશેષતા છે. જીવનમાં એવી ઉજ્જવલતા લાવવા માટે પવિત્રતાની પરમ આવશ્યકતા છે. ગુણરૂપી પવિત્રતાનાં ગુણોની સુગંધીરૂપ બળિયો જીવનની આસપાસ બેઠેકતો રાખવો જોઈએ; એટલે સત્સંગ અને સુચરિત્રોનો આદર્શ સન્મુખ રાખવો.

૬૮. જેનો વિચાર કરવા બુદ્ધિ અસમર્થ થાય એવા જ્ઞાનીના વચનો ઉપર સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખવી એ ધર્મ ઠરે છે. અંધ શ્રદ્ધા ન રાખવી. અજ્ઞાનીઓના વચનોની કસોટી કરવા માટે સત્-તત્ત્વરૂપ કસોટી ઉપર ઘસવાથી તેની પરીક્ષા આપોઆપ થઈ જશે.

૬૯. નરક, તિર્યંચ, દેવ, મનુષ્ય એ સંસારની ચાર ગતિમાં મનુષ્યગતિ જ્ઞાનીઓએ સર્વશ્રેષ્ઠ કહી છે; કારણ કે તે મુક્તિપુરીની સડક છે. જ્ઞાનીઓએ બતાવેલા માર્ગે પ્રયાણ કરે તે ત્યાં અવશ્ય પહોંચી શકે છે.

૭૦. પ્રયાસ આગળ પ્રારંભ લૂલું છે, તેથી નસીબના આધારે નિરુદ્ધમી અને નિરુત્સાહપણે બેસી રહેવું તે દુઃખને સ્વયં આમંત્રણ આપવા સમાન છે.

૭૧. આપણી જાતને આપણે કદી હલકી કે તુચ્છ ગણી આત્મબળમાં ઘટાડો કરવો નહિ, તેમજ ખોટું અભિમાન રાખવું નહિ; પરંતુ

આત્મબળમાં વિશ્વાસ રાખી પુરુષાર્થ ફેરવી ઇચ્છિત સુખોના સ્વામી બનવું.

૭૨. તમારા આત્મામાં અનંત શક્તિ છે. તમે ધારો તે કરી શકવા સમર્થ છો. તમે તમારો આત્મવિકાસ સાધવાનો નિશ્ચય કરો અને તે માર્ગે આગળ ધસો. પ્રારંભ ક્યાંયે પાછળ ઘસડાતું હશે ને તમે ક્યાંયે આગળ ને આગળ ગતિ કરી ગયા હશો. નિરાશા, નિરુત્સાહ, કાયરપણાને કાઢી મૂકો.

૭૩. અહિંસા એ એવો ધર્મ છે કે જેના પાલનથી સંસારના સર્વ જીવો સુખ, શાંતિ અને સમાનતાથી જીવી શકે છે. અને જ્યારે એ અહિંસા અલેદ્ય પ્રેમસ્વરૂપે પૂર્ણતા પામે છે ત્યારે તેની સાધના પૂરી થાય છે, તેના પ્રેમકિરણોમાં સર્વ જીવોના વૈરભાવો પણ શમી જાય છે.

૭૪. અહિંસા વગરની દુનિયાનું દર્શન કરો, ને શું જણાશે? જ્યાં બુદ્ધિ ત્યાં હિંસા, અંધાધૂંધી, ગુનામરડી, અશાંતિ અને અઢારે પાપના આશ્રવોનો દરવાજો ખુલ્લો જણાશે.

૭૫. મનને પ્રેરણા અને આત્માને શાંતિ આપે તે પુસ્તક, બાકી બધા પોતાં. ઉત્તમ પુસ્તકો આપણામાં નિરાશાના અંધકાર વચ્ચે આશાના કિરણો પ્રગટાવે છે-નવો ઉત્સાહ પ્રેરે છે-જીવનમાં વળતે નવું પાતું જ ઉઘાડે છે.

૭૬. જે પુસ્તક વાંચવું તે સમજીને વાંચવું, તેના ઉપર મનન કરવું. બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરી તેને પચાવવા પ્રયત્ન કરવો અને તે દ્વારા આપણું જીવનચરિત્ર ઘડવું.

૭૭. જેમ અરીસામાં જોવાથી મુખદર્શન થાય છે પણ પૃષ્ઠ ભાગથી નહિ તેમ પુસ્તકોમાં પણ ગુણરૂપી મુખદર્શન કરવું, દોષરૂપ પૂઠ ન જોવી.

૭૮. જ્ઞાની પુરુષની વાણી વગર સંકોચે

અહિંસાની અદ્ભુત શક્તિ

[૯]

સત્યાગ્રહના મંડાળ

લેખક : મોહનલાલ દીપચંદ ચોક્સી

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૧૨ થી શરુ)

લાંબા સમયથી જેની રાહ જોવાઈ રહી હતી એ નવરાત્રિનો ઉત્સવ આવી ચૂક્યો. આજ આશ્વિન શુકલ એકમીની મીઠી પ્રભાત હતી. મંદારગિરિની તળેટીનો સારો ય દેખાવ જ બદલાઈ ગયો. મદિલ-પુરની ભાગોળથી આરંભી ઠેઠ મહાકાળીના મંદિર સુધીનો માર્ગ આસોપાલવના તોરણો, રંગબેરંગી પુષ્પો બેરંગી તૈયાર કરેલી કમાનોથી શોભી રહ્યો હતો. દૂર દૂરથી હજારો યાત્રાળુઓ પોતાના અસખ્યા સાથે-દસ દિવસ સુધી ચાલી શકે એવી ખાવાપીવા તેમજ પહેરવા-પાચરવાની સામગ્રી સહિત-આવી પહોંચ્યા હતા. તળેટીનું વિશાળ મેદાન ગાડાઓની હારથી ભરચક બની ગયું હતું. દરેક ગાડાના પૈડા

અહણુ કરવી; પરંતુ સામાન્ય ઇક્ષસ્થની વાણીને કસોટીએ કસીને જ સ્વીકારવી. આ ખરું હશે કે આ ખરું એવા અંજાવાતમાં કેટલા જીવ તો આડાઅવળા માર્ગે અથડાઈ જીવન હારી જાય છે.

૭૯. સુસંસ્કાર મેળવવા એ આપણું કર્તવ્ય છે. તેમાં આપણે એમ સમજીને એ બાબતને ગૌણ ન માનીએ કે કુદરતી જેવા સંસ્કાર હોય તેવા જ રહે, તે તો ભૂલ છે.

૮૦. એક માકડાં જેવું, પશુ કે પોપટ જેવું પંખી સંસ્કારથી સુધરી શકે છે, તો બુદ્ધિ-સંપન્ન માનવીને કેળવવામાં આવે તો જરૂર સંસ્કારી-સફળુણી બની શકે એમાં શક નથી.

(ચાલુ)

સાથે કમતીમાં કમતી એકાદ બોકડો બાંધેલો હતો જ. એ ઉપરાંત જેમને દેવીની માનતા ફળી હતી તેઓ પાંચસાત કે તેથી વધુ સંખ્યામાં બકરા બલિદાન દેવા સારુ લાવ્યા હતા. યાત્રિકોનો મોટો સમુદાય પોતપોતાના ગાડાની નજીક અથવા તો સમીપના ઝાડ હેઠળ ઇંટોના ચૂલા ગોઠવી સવારની રસોઈ કરવામાં મશગૂલ બન્યો હતો.

દેવીની પૂજા સવારના નવ વાગે શરુ થતી. પૂજા પૂર્ણ થતાં આરતી ઉતારવામાં આવતી અને પછી જાતજાતના પકવાનોનું નૈવેદ્ય પ્રથમના નવ દિનોમાં ધરાવાતું. દશમા દિવસે પશુબલિ અપાયા બાદ ઉત્સવની પૂર્ણાહૂતિ થતી.

પૂજનો પ્રારંભ થતાં જ યાત્રાળુઓના ટોળે-ટોળા, ટેકરીના પગથિયાં ચઢી માતાના મંદિરમાં દાખલ થતાં અને આરતીનો ઘંટાનાદ થતાં તો ભારે ગિરદી જામતી. વિવિધ વર્ણી વસ્ત્રોમાં સજ્જ થયેલા નર, નારી અને બાળવંદથી મંદિરનો રંગ-મંડપ ચિકાર થઈ જતો.

પ્રથમ દિવસની પૂજનો આરંભ થયો. સુંદર વસ્ત્રોથી અને જાતજાતના અલંકારોથી દેવીની મૂર્તિને શણગારવામાં આવી હતી. બહારના ભાગે મંજુલ સ્વરે યોગ્ગિયાં વાગી રહ્યાં હતાં. પૂજની વિધિ લગભગ એક કલાક પર્યંત ચાલી. પૂજારી અને યાત્રિકોએ મળી પહાડી અવાજે આરતી ઉતારી. વાન્નિત્રનો નાદ બંધ થયો અને સર્વેએ દેવીને નમસ્કાર કર્યા. ત્યાં મુખ્ય દરવાજામાંથી તેજસ્વી મુખારવિંદવાળા એક તરુણે પ્રવેશ કર્યો અને મોટા સાદે 'અહિંસા

પરમો ધર્મ:’ એવો પોકાર પાડ્યો. સૌ કોઈની દૃષ્ટિ એકાએક એ તરફ ગઈ !

મંડળીની નજર પોતાની તરફ મંડાયેલી જોઈ એણે તુરત જ કહેવું શરૂ કર્યું: ‘બંધુઓ, આપણે સર્વે અહીં યાત્રા નિમિત્તે આવેલા છીએ. આપણુ સૌનું દેવી કલ્યાણ કરે છે એ આપણે સૌ જાણીએ છીએ. એ ‘મા’ની કૃપાથી આપણને સુખ મળે એવી આપણી ઇચ્છા છે પણ એ સુખ મેળવવા સારુ પશુનું જલિદાન દેવું જોઈએ એવી જે માન્યતા ચાલુ છે તે ભૂલભરેલી છે ! માતા, અંબા, મહામાયા આવું કહે જ નહીં ! આપણી માફક એ મૂંગા જીવો પણ એ માતા પાસે પોતાનું કલ્યાણ વાંછે છે. એ ખિચારા જીવોનો ધાત પોતાની ચક્ષુ સામે કોઈ પણ દયાળુ માતા ન જોઈ શકે. જો એ પ્રકારની રક્ત-માંસની લીલા-તરફડતા પશુઓની અંગએષ્ટા જોયા છતાં જે વ્યક્તિના અંતરનું પાણી ન હાલે એમાં કરુણા સંભવે ખરી ? કાળીમા તો કૃપાળુ છે ! કોઈ દિવસ એણે પશુનો ભોગ સ્વમુખે માગ્યો પણ નથી ! કેવળ પુરોહિતે સ્વજીવની લોલુપતા સંતોષવા આ ઊભી કરેલી પ્રથા છે ! એની પાછળ નથી તો સત્શાસ્ત્રનું પીઠઘળ કે નથી તો દલીલનો વ્યાજખી વૈભવ ! આપ સર્વને મારી પ્રાર્થના છે કે તેથી કૃપા કરીને કોઈ પણ ભાઈ મૂંગા પશુનું જલિદાન દેશે નહીં.’

તરુણ આગળ કંઈ બોલે તે પૂર્વે તો એકાદ વાક્યની માફક ફ્લગ ભરતો માણિક્યદેવ દોડી આવ્યો અને ક્રોધભરિત નેત્રોથી ગળું ઊઠ્યો:

‘લકતો, ગાંડા માફક શું જોઈ રહ્યા છો ? એ પાખંડીના કથનમાં જરા પણ વિશ્વાસ મૂકશો નહીં. જેને પોતાનું પેટ ભરવાની સમજ નથી એ તે શું જોઈ ઉપદેશ દેવા આવ્યો હશે ! યાદ રાખો કે દેવી કાપી કે તમારા પાર વાગ્યા ! દેવી પ્રસન્ન હોય તો લીલાલહેર. માટે એ હરામીને પકડો !’

પુરોહિતની આવેશયુક્ત વાણી સાંભળી કેટલાક

અંધશ્રદ્ધાળુ લકતો એના પર તૂટી પડ્યા. જરા પણ ગભરાયા વિના નિડરતાથી ભીભેલા એને પકડી લીધો અને મહાન જીત મેળવી હોય તેમ પોકારી ઊઠ્યા: ‘જય ! કાળી માતા કી જય !! જય ! મહામાયા કી જય !!’

યાત્રાળુઓને એથી વધુ ચર છૂટ્યું ! દેવી કેટલી શક્તિશાળી છે એ જાણે બતાવતો ન હોય તેમ માણિક્યદેવનો ચહેરો એકાદ વિજયી સરદાર જેવો પ્રકુક્ષિત બની ગયો. તાબડોતોય એણે પેલા પકડેલા તરુણને મહારાજ પદ્મનાભ પાસે લઈ જવાની અને તુરંગમાં નંખાવવાની આજ્ઞા કરી.

એકાએક આ તરુણ ક્યાંથી ફૂટી નીકળ્યો અને એ કોણ છે એ જાણવાની જાણસા વાચકને સહ જ ઉદ્ભવે ! આચાર્ય અમરકીર્તિ પાસે જે આઠ યુવકોએ પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી અને જીવન હોમીને પણ અહિંસાનો ધ્વજ અણુનમ રાખવાની વાત ઉચ્ચારી હતી એમાંનો તે એક હતો. જ્યારથી એ આદેના ધરત્યાર લૂંટાયા ત્યારથી તે સર્વ આચાર્યની પાસે જ રહેતા હતા. સુદિ એકમનો ઉષઃકાળ થતાં જ મહારાજ સાહેબે બોલાવીને કહેલું કે—

‘વીરપુત્ર, તેં જે પણ લીધું છે તે પૂરું કરવાનો સમય આવી રહ્યો છે. આજે તારે એ દેવીના મંદિરમાં જઈ હાજર થયેલા હજારો યાત્રિકાને, મૂંગા પશુઓના જલિદાન પાછળ કેવી હિંસા સમાયેલી છે, એ કાર્ય કેવું નિંદ્ર છે એ સર્વ સમજાવવાનું છે અને અહિંસામાં રહેલી અદ્ભુત શક્તિનો ખ્યાલ આપવાનો છે. એ કર્તવ્યપાલન ટાણે સામેથી થતાં શેષ કે ઉપસર્ગને જરા પણ મચક આપ્યા વગર કેવળ સમભાવનું શરણ ગ્રહી કરજ આદા કરવાની છે અને જે કંઈ વિપત્તિ આવી પડે તે બંતે સહવાની છે. આ ક્રમ તમારા દરેકે આઠ દિન પર્યંત ચાલુ રાખવાનો છે. બલિ બંધ થયા વિના હું આહાર લેવાનો નથી જ. મારી એ પ્રતિજ્ઞા અજાણી નથી. પ્રાણાંત કષ્ટ સહીને આપણે એ માર્ગે નિડર-

: અહિંસાની અદ્વિતીય શક્તિ: સત્યાગ્રહના મંડાળુ :•

૨૫૧

તાથી જવાનું છે. કર્તવ્યની કસોટી સાચા હૃદયે પસાર કરીશું તો સત્યનો અરુણોદય થશે જ એ વાત નિઃશંક છે. અંધશ્રદ્ધાથી કિંવા સ્વાર્થાંઓની ભ્રમગ્નતાથી બિડાયેલાં અંતરો ત્યારે જ ખૂલશે. અંતિમ વિજય આપણો જ છે. મહાવીર દેવની જય હો!!

આચાર્ય અમરકીર્તિએ તરુણમંડળી સમક્ષ ઉપર પ્રમાણેનું પ્રવચન કરી, આહારપાણી બંધ કરી, કેવળ મૌનવ્રત ગ્રહણ કર્યું અને મનને ધ્યાનમાં પરોવ્યું. ધર્મધ્યાનરક્ત એ સૂકલકડી દેહયષ્ટિવાળી મૂર્તિને જોતાં જ ધડીબર એમ થતું કે એમનું પણ પૂર્ણ થશે કે પ્રાણપંખેરું અધવચ પરલોકને પંથે સિધાવશે?

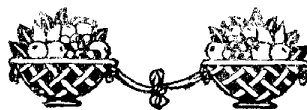
ખીજ દિવસનો અરુણોદય થઇ ચૂક્યો. યાત્રાળુઓની સંખ્યા વધતી ચાલી. પુરોહિત માણિક્યદેવે આજે કાળીમાતાને જુદી રીતે શલ્યગાર્યાં. સમય થતાં પૂજનપાઠનો આરંભ થયો. સ્તોત્રપઠન મોટા સ્વરે શરૂ થયું. ગદ્ય કાલની માફક આરતીની સમાપ્તિ થતાં જ દરવાગ્નમાંથી એક યુવક ફૂટી નીકળ્યો. ‘અહિંસા પરમો ધર્મ:’ એ સૂત્રનો ઉચ્ચાર એણે મોટેથી કર્યો. દેવળના વાતાવરણમાં પુનઃ આશ્ચર્યનાં વહેણ વહી રહ્યાં. પુરોહિત રાતોચોળ ખની દોડી આવ્યો. એની આજ્ઞા થતાં જ કેટલાક ઘેઝા ભક્તો યુવકને ઘેરી વળ્યા. એને પકડી લઇ પદ્મનાભ રાજવી પાસે પહોંચ્યા. એ પણ તુરંગમાં ધકેલાયો. ભક્તોએ માતાની પુનઃ જય બોલાવી!

દિવસની વૃદ્ધિ સાથે માતાની શલ્યગાર સગવડ પણ નવનવી રીતે થવા માંડી. વસ્ત્રો અને અલંકારોમાં વિવિધતાની ચમક ખીલી જડી. પૂજનના સાધનોમાં ભરચકતા આવી અને નૈવેદ્યના થાળનો તો રાશિ ખડકાવા લાગ્યો.

નવરાત્રિ મહોત્સવ નિર્વિધે પાર પડે એ સારુ રાજવી પદ્મનાભે સખ્ત બંદોબસ્ત કર્યો હતો. મંદિરમાં કોઇ પણ પ્રકારે ધાંધલ ન થવા પામે એ સારુ એણે પુષ્કળ સિપાઇ ગોઠવેલા હતા. પોતે દરરોજ સાંજની આરતીમાં આવતો. અગાઉ પૂજના દિવસોમાં આખું કુટુંબ માતાના મંદિરમાં નજરે પડતું પણ આવેળા રાણીની તબિયત નાદુરસ્ત હતી અને મૃગાવતીને જ્યારથી રાજમહાલયની બહાર પગ મૂકવાની મનાઇ કરવામાં આવી હતી ત્યારથી તેણી માત્ર પોતાનો કમરો છોડી બહાર કોઇ પણ સ્થળે જતી નહીં. રાજવીએ પોતાની સાથે માતાના મંદિરે આવવા આગ્રહ કર્યો હતો. એના ઉત્તરમાં કુંવરીએ સ્પષ્ટ સંભળાવેલું કે જ્યાં લગી પશુબલિ બંધ કરવામાં આવે નહીં ત્યાં લગી પોતે માતાના મંદિરમાં પગ મૂકવાની નથી. આમ રાજના અંતરમાં નિરાશાનો વાયુ સંચરી રહ્યો હતો. પોતાના જ કુટુંબમાં મતભેદના પગરણ થવા જોઇ તેમજ આચાર્યની આહારત્યાગની પ્રતિજ્ઞાની કદરતા નીરખી કંઈ અવનવું બનવાની આગાહી થઇ રહી હતી. આમ છતાં પોતે પૂર્વનો ક્રમ ચાલુ રાખ્યો હતો. આજે પાંચમો દિવસ હતો. ચાર તરુણોને તુરંગના મહેમાન બનાવી દેવામાં આવ્યા હતા.

મૃગાવતીને આ વાતની ખબર હતી. રાજ અકેક તરુણ પ્રતિજ્ઞાના પાલન નિમિત્તે પકડાતો હતો એ વાત તે સારી રીતે જાણતી હતી. એનો ઉપાય વિચારી જોયો પણ કંઈ માર્ગ ન સૂઝ્યો. આખરે તેણીએ મહેન્દ્રકુમારને એક પત્ર લખ્યો અને પોતાની સખી સાથે ખાનગી રીતે મોકલાવ્યો.

(ચાલુ)

દષ્ટિવાદના ભેદરૂપ પૂર્વોના ટૂંક પરિચય

લેખક : આ. શ્રી વિજયપદ્મસુરિજી મહારાજ

શ્રી જૈનેન્દ્રપ્રવચનમાં દ્વાદશાંગી એટલે (૧) શ્રી આચારાંગ. (૨) સૂત્રકૃતાંગ. (૩) સ્થાનાંગ (૪) સમવાયાંગ. (૫) ભગવતીસૂત્ર. (૬) જ્ઞાતા-સૂત્ર. (૭) ઉપાસકદશાંગ. (૮) અંતકૃદ્દશાંગ. (૯) અનુત્તરોપપાતિકસૂત્ર. (૧૦) પ્રશ્ન વ્યાકરણ. (૧૧) વિપાકશ્લુત. (૧૨) દષ્ટિવાદ. આ બારે અંગસૂત્રોમાં પદપ્રમાણની અપેક્ષાએ દષ્ટિવાદ નામનું બારમું અંગ બહુ જ વિશાળ ગણાય છે. તે હાલ હયાત નથી; કારણ કે ઘણા વખતથી તે વિચ્છેદ પામ્યું છે, છતાં તેની ટૂંક બીના શ્રી સમવાયાંગ સૂત્ર વગેરેમાંથી મળી શકે છે. તેમાં જણાવેલી પૂર્વોની બીના બુદ્ધી બુદ્ધી દષ્ટિએ બહુ જ ઉપયોગી બાણીને અહીં તે ટૂંકામાં જણાવીએ છીએ.

દષ્ટિવાદના પાંચ ભેદ છે; તે આ પ્રમાણે : ૧. પરિકર્મ. ૨. સૂત્ર. ૩. પૂર્વાનુયોગ. ૪. પૂર્વગત. ૫. ચૂલિકા. આ પાંચ ભેદોમાં પૂર્વ-ગત નામના ચોથા ભેદના વિભાગ તરીકે ૧૪ પૂર્વો બાણવા.

શ્રી જૈનેન્દ્ર શાસનનો અચલ કાયદો એ છે કે શ્રી તીર્થંકર દેવની પાસે ત્રિપદી સાંભળીને શ્રી ગણધર દેવો દ્વાદશાંગીની રચના કરે. તેમાં શરુઆતમાં શ્રી ઉત્પાદાદિ પૂર્વોની રચના કરે છે, માટે શ્રી ઉત્પાદાદિ-“પૂર્વ” આ નામથી ઓળખાય છે. તે ચૌદે પૂર્વોમાં પદનું પ્રમાણ-પદાર્થતત્ત્વનિરુપણ-ક્રમસર આ પ્રમાણે બાણવું.

૧. ઉત્પાદ પૂર્વ—દરેક પદાર્થમાં ઉત્પાદ,

વ્યય અને દ્રૌવ્ય આ ત્રણ ધર્મો સ્વાદ્વાદ શૈલીથી રહેલા છે. તેમાં ૧. ઉત્પાદ એટલે નવા પર્યાયની ઉત્પત્તિ. ૨. વ્યય એટલે પહેલાના પર્યાયનો નાશ. ૩. દ્રૌવ્ય એટલે દ્રવ્યનું નહિ પલટાવવા-પણું. દ્રવ્ય એ ગુણપર્યાયનો આધાર છે; એટલે ગુણ અને પર્યાય દ્રવ્યમાં રહે છે. દ્રવ્યની સાથે જે રહે, તે ગુણ કહેવાય અને જે ક્રમસર બદલાય તે પર્યાય કહેવાય. સુવર્ણ (સોના) ના દષ્ટાંતે આ બીના સમજી શકાશે. તે ટૂંકામાં આ પ્રમાણે બાણવું. એક માણસ સોનાની લગડીમાંથી સોનીની પાસે કડું બનાવરાવે છે. કેટલોક સમય વીત્યા બાદ કડું બીનજરૂરી જણાયું, ને કંઠીની જરૂરિયાત જણાઈ, તેથી કડું ભાંગીને સોનીની પાસે કંઠી બનાવરાવી. અહીં સમજવાનું એ છે કે કડાનો પર્યાય નવો ઉત્પન્ન થયો. જ્યારે કડામાંથી કંઠી બનાવી ત્યારે કડાનો આકાર નાશ પામ્યો, ને કંઠીનો આકાર નવો ઉત્પન્ન થયો. બંને અવસ્થામાં સોનું પહેલાં જે હતું તે જ છે. આ રીતે ઉત્પાદાદિ ત્રણ ધર્મો દરેક પદાર્થમાં ઘટી શકે છે.

જીવાદિ પદાર્થોમાં આ બીના વિસ્તારથી અહીં જણાવી છે. આ પહેલા પૂર્વના એક કોડ પદ બાણવા.

પ્રશ્ન—પદ એટલે શું ?

ઉત્તર—જેના છેડે વિલક્ષિત હોય તે પદ કહેવાય, એમ શબ્દશાસ્ત્રમાં જે પદનું લક્ષણ કહ્યું છે, તે અહીં લેવાનું નથી. ૧. ચાલુ

: દષ્ટિવાદના ભેદરૂપ પૂર્વોનો દૂંક પરિચય :-

૨૫૩

અધિકાર જ્યાં પૂરો થાય, તે પદ કહેવાય એમ શ્રી સમવાયાંગાદિ સૂત્રોની ટીકામાં કહ્યું છે. ૨. પદનું સ્વરૂપ વિશિષ્ટ સંપ્રદાયથી જાણવું એમ શ્રી ભગવતીસૂત્રની ટીકામાં જણાવ્યું છે. ૩. તેવા પ્રકારના આશ્નાય હાલ નથી, તેથી પદનું પ્રમાણ જણાતું નથી, એમ કર્મગ્રંથની ટીકામાં કહ્યું છે. ૪. એકાવન કરોડ, ૮ લાખ, ૮૪ હજાર, છસો ને એકવીશ શ્લોકનું એક પદ થાય, એમ રત્નસાર ગ્રંથમાં જણાવ્યું છે.

૨. અગ્રાયણીય પૂર્વ—આમાં તમામ જાતના બીજની કુલ સંખ્યા વગેરે બીના વર્ણવી હતી. પદ ૬૬ લાખ હતા.

૩. વીર્યપ્રવાદ પૂર્વ—આમાં આત્મિક વીર્યનું તથા તેવા આત્મિક વીર્યને ધારણ કરનાર જીવાનું સ્વરૂપ હતું. આ પૂર્વના પદ ૭૦ લાખ જાણવા.

૪. અસ્તિનાસ્તિપ્રવાદ પૂર્વ—આમાં સસંભંગીગણેત સ્યાદ્વાદ દર્શનનું સ્વરૂપ હતું. આ પૂર્વના પદ ૬૦ લાખ જાણવા.

૫. જ્ઞાનપ્રવાદ પૂર્વ—અહીં મતિજ્ઞાનાદિ પાંચે જ્ઞાનનું સ્વરૂપ વિસ્તારથી જણાવ્યું હતું. આ પૂર્વમાંથી ઉદ્ધરીને શ્રી નંદીસૂત્રાદિની રચના થઈ છે. આ પૂર્વના એક એછા કોડ પદ જાણવા.

૬. સત્યપ્રવાદ પૂર્વ—આમાં સત્યાદિ ભાષાનું તથા ભાષ્યભાષકભાષાદિનું સ્વરૂપ વિસ્તારથી જણાવ્યું હતું અને પદનું પ્રમાણ ૧ કોડ ઉપર ૭ પદો જાણવા.

૭. આત્મપ્રવાદ પૂર્વ—અહીં આત્માના કર્તાપણું, લોકતાપણું, વ્યાપકપણું, નિત્યાનિત્યપણું વગેરે ધર્મોની બીના જણાવી હતી અને ૨૬ કરોડ પદ હતા.

૮. કર્મપ્રવાદ પૂર્વ—અહીં તમામ કર્મોના બંધાદિ, ભેદ વગેરેનું બહુ જ વિસ્તારથી સ્વરૂપ જણાવ્યું હતું. આ પૂર્વમાંથી ઉદ્ધાર

કરીને શ્રી ચંદ્રમહત્તરાદિ મહર્ષિ ભગવંતોએ શ્રી પંચસંગ્રહાદિ ગ્રંથો ગનાવ્યા.

૯. પ્રત્યાખ્યાનપ્રવાદ પૂર્વ—આમાં પ્રત્યાખ્યાન વગેરે પદાર્થોના ભેદાદિનું સ્વરૂપ વિસ્તારથી જણાવ્યું હતું અને ૮૪ લાખ પદ હતા.

૧૦. વિદ્યાપ્રવાદ પૂર્વ—અહીં શુરુવિદ્યા, લઘુવિદ્યા વગેરે ૭૦૦ વિદ્યાઓની અને રોહિણી વિદ્યા, પ્રજ્ઞાસિ વિદ્યા વગેરે ૫૦૦ મહાવિદ્યાઓની બીના હતી. વિમલેશ્વર ચક્રેશ્વરી પરિપૂજિત શ્રી જિનશાસન પરમ રહસ્ય શ્રી સિદ્ધચક્ર ચંત્રાદિનો ઉદ્ધાર આ પૂર્વમાંથી કર્યો હતો. પદનું પ્રમાણ ૧ કોડ ૧૦ લાખ જાણવું.

૧૧. કલ્યાણપ્રવાદ પૂર્વ—આમાં જ્યોતિશ્રક, શલાકાપુરુષ, દેવ, પુણ્યના ફલ વગેરે બીના વિસ્તારથી જણાવી હતી. પદ ૨૬ કોડ હતા.

૧૨. પ્રાણાવાય પૂર્વ—આમાં ચિકિત્સાના પ્રકાર, વાયુના પાંચ ભેદ, પૃથ્વી વગેરે પંચમહાભૂતની વિસ્તારથી બીના જણાવી હતી અને પદ ૧૩ કોડ હતા.

૧૩. ક્રિયાવિશાલ પૂર્વ—આમાં શાર્દૂલ-વિકીડિત વગેરે છંદોની, વ્યાકરણ તથા શિદ્ધપકલા વગેરેની બીના વિસ્તારથી જણાવી હતી અને ૬ કોડ પદ હતા.

૧૪. લોકખિંદુસાર પૂર્વ—આમાં ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણીના સુષમસુષમાદિ છ છ આરા વગેરે કાળની બીના વિસ્તારથી જણાવી હતી અને સાડાબાર (૧૨૧) કરોડ પદ હતા.

દષ્ટિવાદના ૧ પરિકર્મ, ૨ સૂત્ર, ૩ પૂર્વગત, ૪ અનુયોગ, ૫ ચૂલિકા આ પાંચ ભેદમાં પૂર્વગત નામના ત્રીજા ભેદમાં ચૌદ પૂર્વોનો સમાવેશ થાય છે. નવ પૂર્વો સંપૂર્ણ અને દશમા પૂર્વના અમુક ભાગ સુધીનું જ્ઞાન અભવ્ય જીવોને પણ હોય છે, પણ તે સમ્યક્શ્રુત ન કહેવાય; કારણ કે તેઓ મિથ્યાદષ્ટિ હોય છે. સંપૂર્ણ દશ

પૂર્વના જ્ઞાનથી માંડીને આગળ ચૌદપૂર્વી સુધીના જ્ઞાનીઓને નિશ્ચયે કરીને સમ્યક્ત્વ હોય છે; એટલે સમ્યક્દષ્ટિ સંયમધારી મહા-મુનિવરો જ દશપૂર્વી વગેરે હોઈ શકે, બીજા નહિ. આ બાબત સાક્ષીપાઠ આ પ્રમાણે છે-
“**चउदस दस य अभिण्णे, नियमा सम्मं तु सेसए भयणा**”

સ્પષ્ટાર્થ—સંપૂર્ણ દશપૂર્વના જ્ઞાનથી બિતરતા પૂર્વ જ્ઞાનીઓને સમ્યક્ત્વની ભજના હોય, એટલે તેઓમાં કેટલાએક પૂર્વ જ્ઞાનીઓ સમ્યક્દષ્ટિ હોય, ને કેટલાએક પૂર્વ જ્ઞાનીઓ મિથ્યાદષ્ટિ પણ હોય છે. સંપૂર્ણ દશપૂર્વીથી માંડીને ઠેઠ ચૌદપૂર્વી સુધીના જ્ઞાનીઓ નિશ્ચયે કરીને સમ્યક્દષ્ટિ જ હોય.

જ્ઞાનાવરણીય વગેરે કર્મના ક્ષયોપશમથી જે જે લબ્ધિઓ પ્રકટ થાય છે, તેમાં પૂર્વધર લબ્ધિને પણ ગણાવી છે. આ લબ્ધિના પ્રભાવે મહાવિશાલ પૂર્વોના અભ્યાસ થઈ શકે છે. ક્ષયોપશમની વિચિત્રતાને લઈને પૂર્વધર લબ્ધિમાં પણ અનેક પ્રકારે સંભવે છે. સૌથી ઉચ્ચ કેટિની પૂર્વધર લબ્ધિ શ્રી ચૌદપૂર્વી ભગવંતોને હોય છે. તેઓ શ્રુતકેવલી પણ કહેવાય છે. શ્રી મહાવીર દેવના શાસનમાં, શ્રુતકેવલી શ્રી જંબૂસ્વામીની પછીના કાળમાં છ થયા છે. તેનાં નામ શ્રી સુબોધિકા ટીકામાં જણાવ્યા છે, જે પ્રસિદ્ધ છે.

ચૌદપૂર્વીઓમાંના કેટલાએક પ્રભાવિક મહાપુરુષોને આહારક લબ્ધિ હોય છે. તેઓને હૃદયમાં પ્રગટેલા પ્રશ્નોનો ખુલાસો મેળવવા માટે, અગર શ્રી તીર્થંકરદેવની ઋદ્ધિ જોવાને માટે આહારક શરીર બનાવવાની જરૂરિયાત જણાય છે. તે વળતે આહારક લબ્ધિના પ્રભાવે આહારક શરીર બનાવે. તે શ્રી તીર્થંકર દેવને

પ્રશ્નોનો ખુલાસો પૃથ્વી અહીં આવે, અને જણાવે, અથવા શ્રી તીર્થંકરની ઋદ્ધિની બીના જણાવે. આહારક શરીરની સંપૂર્ણ બીના અહીં જણાવતાં અપ્રાસંગિક ગણાય, તેથી તે અવસરે અલગ લેખરૂપે જણાવવા વિચાર છે.

આર્યરક્ષિતની માતા સોમા પરમશ્રાવિકા હતી. તે પૂર્વોના જ્ઞાનની મહત્તા સમજતી હતી. તે જ કારણથી તેણીએ પોતાના વહાલા પુત્રને વિશાળ પૂર્વોનો અભ્યાસ કરવાની ભલામણ કરી છે. વિશેષ બીના સ્પષ્ટાર્થ સંહિત શ્રી સિદ્ધચંકપૂજામાં જણાવી છે.

પૂર્વોના વિચ્છેદ કાલની નજીકના સમયમાં પૂજ્યશ્રી હરિભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ થયા. તેમણે પૂર્વોના મળતા વિભાગોનો ઉદ્ધાર કરીને શ્રી પંચાશક-પંચવસ્તુ વગેરે ગ્રંથો બનાવ્યા એમ નવાંગી ટીકાકાર શ્રી અભયદેવસૂરીશ્વરજી મહારાજ વગેરે શાસનપ્રભાવક મહાપુરુષોના વચનથી જાણી શકાય છે.

કેટલાએક જિજ્ઞાસુ ભવ્ય જીવો વિશાળ જૈન સાહિત્યમાં અસુક અસુક બાબતની ન્યૂનતાનું અનુમાન કરીને જે જે પ્રશ્નો ઉઠાવે છે, તેમને રૂબરૂમાં યથાર્થ ખુલાસો જણાવતાં તેઓએ કબૂલ કર્યું છે કે અમારું અનુમાન અઘાટત છે. આ બીના લેખરૂપે ગોઠવીને જણાવતાં બીજા પણ ભવ્ય જીવોને અનેકવિધ જરૂર આત્મિક લાભ થશે, આ ઈરાદાથી આ લેખ તૈયાર કર્યો છે.

ભવ્યજીવો આ લેખની બીનાને યથાર્થ સમજીને નિર્મળ મોક્ષમાર્ગના પરમ સાત્ત્વિક આરાધક બની સ્વપરતારક થાય, એ જ હાર્દિક ભાવના !

.....વર્તમાન સમાચાર.....

પંજબના વર્તમાન

રાયકોટ પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ

સં. ૧૯૬૨ માં જ્યારે આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજય-વલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ રાયકોટ પધાર્યા હતા ત્યારે કોઈને પણ સ્વપ્નમાં ન હતું કે રાયકોટ નગરમાં આવું ભવ્ય ગગનચૂંબી જિનાલય બંધાશે અને આવી જાહોજલાલી સાથે પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ ઉજવાશે. સં. ૧૯૯૫ માં આચાર્ય શ્રી પુનઃ રાયકોટ પધાર્યા અને પંજબપ્રાંતના મોટા મોટા શહેરોની વિનંતિઓ હોવા છતાં અહીં (રાયકોટ) ચોમાસું કચું અને તેઓશ્રીજીના સદુપદેશથી જ શ્રી સુમતિનાથજીનું ભવ્ય દેરાસર બંધાઈ તૈયાર થયું અને તેઓશ્રીજીના જ વરદ હસ્તે ગઈ વૈશાખ શુદ્ધિ છઠના શુભ સુહર્તે પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ ઘણી જ ધામધૂમથી ઉજવાયો !

આ મહાન શુભ પ્રસંગની આમંત્રણ પત્રિકાઓ દેશદેશાવરોમાં મોકલવામાં આવી હતી. આ આમંત્રણને માન આપી પંજબભરના ૪૦૦૦ જેનો ઉપરાંત મુંબઈ, દક્ષિણ આદિ દૂર દૂરના જેન બંધુઓ પધારી શાસનની શોભા વધારી હતી.

જળલપુર, ઉદયપુર, લુધીઆનાથી યતિવર્ય શ્રી યુગાદિસાગરજી, મનસાચંદ્રજી, મંગળાક્ષિજી પધાર્યા હતા.

વિધિવિધાન કરાવવા સારુ વલાદ (અમદાવાદ) નિવાસી શેઠ ફૂલચંદ ખીમચંદ, ચંદુલાલભાઈ તથા ઠાકોર હેમચંદની સાથે પધારી શાસ્ત્રાનુસાર વિધિવિધાન કરાવ્યા હતા.

ચૈ. વ. તેરસે કુંભસ્થાપન અને જળયાત્રાનો વરઘોડો ચઢ્યો હતો. નંદાવર્ત, ક્ષેત્રપાલ, નવમ્રહ, દશદિક્પાલ, અષ્ટમંગલ, સિદ્ધચક્ર, વીશસ્થાનક, ધ્વજ, કળશ આદિના પૂજન થયા હતા. એકમના દિવસે છપ્પન દિક્કુમારીઓનો અને બપોરે છંદ્રોતો વરઘોડો ચઢ્યો હતો. ગુજરાંવાલાનિવાસી લાલા કર્પૂરચંદજી જેન

દુગડ સૌધર્મેન્દ્ર બની ભગવાનને લઈ સૌથી આગળ ચાલતા હતા.

ચંપન, જન્મકલ્યાણકાદિ પંચકલ્યાણક મહોત્સવ, ભગવાનનું પાઠશાળામાં જવું વગેરે દરેક ખાસ જોવા લાયક હતા.

વૈ. સુ. તૃતીયાના દિવસે મિથુન લગ્નના ત્રીજા ધન નવાંશમાં આચાર્યશ્રીજીના વરદ હસ્તે અંજન-શલાકાની વિધિ થઈ. પાંચમે ઘણી જ ધામધૂમથી સમારોહપૂર્વક રથયાત્રાનો વરઘોડો ચઢ્યો હતો.

અંબાલા અને ગુજરાંવાલાના ચાંદીના રથોમાં પ્રભુપ્રતિમાઓ બિરાજમાન કરવામાં આવી હતી.

છઠના દિવસે મિથુન લગ્નના વર્ગોત્તમ મિથુન નવાંશમાં આચાર્યશ્રીજીના પુનિત કરકમલોથી શ્રી સુમતિનાથજી, શ્રી સુપાર્શ્વનાથજી, શ્રી સુવિધિનાથજીની પ્રતિષ્ઠા થઈ હતી.

બપોરે અષ્ટોત્તરી રનાત્ર ભણાવવામાં આવ્યું હતું. આચાર્યશ્રીજી પૂજા ભણાવવાની સાથે એવી ખૂબીથી અર્થ સમજાવતા હતા કે સાંભળનારાઓને ખૂબ જ આનંદ આવતો હતો.

પંડાલમાં આચાર્યશ્રીજીના વ્યાખ્યાનો, વિદ્વાનોના ભાષણો અને ભજનો થતાં હતાં.

શ્રી આત્માનંદ જેન મહાસભા (પંજબ શ્રી મંદ્ર) ના તરફથી ક્રિયા કરાવનાર શેઠ ફૂલચંદ ખીમચંદને માનપત્ર અને સોનાનો ચાંદ અર્પણ કરવામાં આવ્યો હતો, અને રાયકોટ શ્રીસંઘના તરફથી ભજનમંડળીઓને-સારા ગવૈયાઓને ચાંદીના મેડલો આપવામાં આવ્યા હતા.

શ્રી આત્માનંદ જેન મહાસભાનું ૧૪ મું અધિ-વેશન ગુજરાંવાલાનિવાસી બાણુ જ્ઞાનચંદજી સાહેબની અધ્યક્ષતામાં સફળતાપૂર્વક થયું હતું.

અંજનશલાકાનું સર્વ ખર્ચ મુંબઈથી પધારેલા શેઠ ફૂલચંદ શામજી અને પંડાલનું સર્વ ખર્ચ

અમૃતસર(બિકાનેર)નિવાસી શેઠ રોશનલાલજી, બંસીલાલજી, વજલાલજીએ આપ્યું હતું અને અમદાવાદ-નિવાસી શેઠ જેસીંગલાલ ઉગરચંદ તથા પદ્મચંદજી સંપતરાજજીએ પણ મદદ મોકલાવી હતી.

ચૈ. વ. તેરસથી વૈ. સુ. બીજી સુધી બહારથી પધારેલા બંધુઓનું સાધર્મિકવાત્સલ્ય અને વૈ. સુ. પંચમીએ સાધર્મિકવાત્સલ્ય લાલા વિલાયતીરામજી ખેરાયતીરામજી મુકંદીલાલજી સુપુત્ર લાલા ચમ્પા-રામજી લોહા-રાયકોટના તરફથી કરવામાં આવેલ હતું.

વૈ. સુ. ત્રીજે લુધીઆના શ્રીસંઘના તરફથી, ચોથે ઓસવાલ અગ્રવાલ શ્રીસંઘ રાયકોટના તરફથી અને છઠે ગુજરાંવાલાનિવાસી લાલા ગણેશદાસજી પ્યારાલાલજી જૈન ગરડના તરફથી સાધર્મિક વાત્સલ્યો થયાં હતાં.

પ્રતિષ્ઠાની ખુશાલીમાં અહીંના આર્ય ગુરુકુળના અને સનાતન પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓ સાથે આખા ૫ સ્ટાફને જમણુ આપવામાં આવ્યું હતું અને ગરીબોને પણ ૧૧ થી સાંજ સુધી જમાડવામાં આવ્યા હતા.

નગરના ઠાકરદારા, ગુરુદારા, મસ્જિદો આદિને તથા બ્રાહ્મણોના ઘરોમાં એક એક શેર મીઠાઈ અને આઠ આઠ આના આપવામાં આવ્યા હતા. બધા બગ્ગરોમાં, હાઇસ્કૂલ, પ્રાઇમરી સ્કૂલના વિદ્યાર્થીઓને અને કન્યા પાઠશાળાની કન્યાઓને મીઠાઈ વહેંચવામાં આવી હતી.

આ પ્રતિષ્ઠામહોત્સવને સાંગોપાંગ પાર ઉતારવા માટે અત્રેના અગ્રવાલ ઓસવાલ ભાઈઓ ઉપરાંત ગુજરાંવાલાનિવાસી લાલા કર્પૂરચંદજી જૈન દુગડ, લુધીઆના શ્રીસંઘ એવં શ્રી આત્માનંદ જૈન સેવક

મંડળ-લુધીઆનાએ ખૂબ જહેમત ઉઠાવી ભોજન-ઉતારા વગેરેની ઘણી જ સારી વ્યવસ્થા રાખી હતી.

અત્રેનું ખાસ સ્ટેશન ન હોવાથી, લુધીઆના સ્ટેશને સેવક મંડળ-લુધીઆનાએ અને જગરાંવા સ્ટેશને જગરાંવાના સદ્ગૃહસ્થો તથા સેવક મંડળે સારી વ્યવસ્થા રાખી હતી.

લુધીઆના, જગરાંવા, ખનુડ, ખરનાલા, ગુજ્જર-વાલ વગેરેના સ્થાનકવાસી બંધુઓએ પણ સારી સંખ્યામાં પધારી ઉત્સાહ બતાવ્યો હતો.

સમયાનુસાર આવક સારી થઇ હતી.

અત્રેથી આચાર્યશ્રીજી વિહાર કરી લુધીઆના આદિ થઇ જડીયાલાગુરુ પધારશે.

આ સભાનો ૪૭ મો વાર્ષિક મહોત્સવ અને ગુરુ જયંતી

અત્રેની શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો ૪૭ મો વાર્ષિક મહોત્સવ જેઠ શુદ્ધિ ૭ ગુરુવાર તા. ૧૦-૬-૪૩ ના રોજ હોવાથી સવારના નવ કલાકે (નવો દાષમ) સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. તેમજ ન્યાયાભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતી પ્રસંગે જેઠ શુદ્ધિ ૮ શુક્રવારના રોજ સભાના સભાસદોએ શ્રી સિદ્ધાચલજી જઈ રાધનપુરનિવાસી શેઠ મોતીલાલ મૂળજીભાઈ હા. શેઠ સકરચંદભાઈ તરફથી સવારના શ્રી સિદ્ધાચલજી ઉપર પૂજા ભણાવી, શ્રી આદીશ્વર ભગવાન શ્રી પુંડરીકજી, શ્રી દાદાજીના પગલે વગેરેની આંગી રચાવી હતી અને શ્રી પુરબાઇની ધર્મશાળામાં સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

ગાંધી ગિરધરલાલ આણંદજીનો સ્વર્ગવાસ

અત્રેના રહીશ ભાઈ ગિરધરલાલ લાંખી ગિમરી ભોગવી વૈશાખ શુદ્ધિ ૮ ના રોજ પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ સ્વભાવે શાંત, મિલનસાર અને દેવગુરુધર્મ પ્રત્યે શ્રદ્ધાવાળા હતા. આ સભાના તેઓ ઘણા વખતથી સભાસદ હતા અને સભા પ્રત્યે પ્રેમ ધરાવતા હતા. તેમના સ્વર્ગવાસથી આ સભાને એક લાયક સભાસદ બંધુની ખોટ પડી છે. તેમના કુટુંબને દિલાસો દેવા સાથે તેમના પવિત્ર આત્માને અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ આ સભા પરમાત્માની પ્રાર્થના કરે છે.

(અનુસંધાન ટાઈટલ પેજ ૨ થી ચાલુ)

આવા સખ્ત મોંઘવારીના વખતે પણ આવા છ મોટા સુંદર ગ્રંથો, મોટો ખર્ચ કરી, પ્રકટ કરી, અમારા માનવતા પેદન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ આપવાનું સભાએ સાહસ કર્યું છે. વ્યાપારીદષ્ટિએ આ સભાનો વહીવટ થતો ન હોવાથી, ઊંચામાં ઊંચી કક્ષાના વિવિધ સાહિત્યનાં અનેક ગ્રંથો પ્રકાશન કરવાનો અને આર્થિક દષ્ટિએ પણ અમારા ઉપરોક્ત સભાસદોને સારામાં સારા ભેટના ગ્રંથોનો દર વખતે વિશેષ વિશેષ લાભ કેમ મળે, એ હેતુ ધ્યાનમાં રાખેલ હોવાથી તેમજ આ સભાના લાઇફ મેમ્બરોને એક સુંદર ગૃહ લાઇબ્રેરી કેમ થાય તે વિચારથી ગમે તેવા પ્રસંગોએ પણ અનેક ગ્રંથોની ભેટોનો લાભ આપવામાં આવે છે. આ સભા પોતાના સભાસદોને ગ્રંથોનો જે મોટો લાભ આપે છે તે અમારા સભ્યો જાણે છે તેમજ તેવી બીજી કોઇ સંસ્થા તેવો લાભ આપી શકતી ન હોવાથી આ સભામાં દિવસાનુદિવસ નવા સભાસદોની સંખ્યા વધતી જાય છે.

અમારા માનવતા પેદન સાહેબો તથા લાઇફ મેમ્બરોને ઉપરના છ ગ્રંથો અશ્વાઠ માસમાં ધારા પ્રમાણે પોસ્ટેજ ખર્ચ સાથેનું વી. પી. કરી ભેટ મોકલવામાં આવશે જે સ્વીકારી લેવા નમ્ર વિનંતિ છે.

‘શ્રી આત્માનંદ ગ્રંથરત્નમાળા’ તરફથી નવા છપાતા અને છપાવવાના પ્રાકૃત-સંસ્કૃત ગ્રંથો.

૧ શ્રી કથારત્નકોશ : શ્રી દેવમદ્રગણિકત. (મૂલ)

૨ શ્રી પ્રાકૃત વ્યાકરણ હુંદિકા.

૩ શ્રી ત્રિષષ્ઠિશ્લોકા પુરુષ ચરિત્ર (વીજું, વીજું, ચોથું પર્વ.)

‘શ્રી મહાવીર (પ્રભુ) ચરિત્ર.’

૫૨૦ પાના, સુંદર ગુજરાતી અક્ષરો, ઊંચા કાગળો, સુંદર ફોટાઓ અને સુશોભિત કપડાનાં મનરંજન બાઈન્ડિંગથી અલંકૃત કરેલ ગ્રંથ આ સભા તરફથી પ્રગટ થયેલ છે. આ ગ્રંથમાં પ્રભુના સત્તાવીશ ભવનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન, ચોમાસાનાં સ્થળો સાથેનું લંબાણથી વિવેચન, કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા પૂર્વેના ત્રીશ વર્ષ પૂર્વેનું વિહારવર્ણન, સાડાબાર વર્ષ કરેલા તપનું વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન, થયેલા ઉપસર્ગોનું ઘણું જ વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન જેટલું આ ગ્રંથમાં આવેલું છે તેટલું કોઈના છપાવેલા બીજા ગ્રંથોમાં આવેલ નથી; કારણ કે કર્તા મહાપુરુષે કલ્પસૂત્ર, આગમો, ત્રિષષ્ઠિ વગેરે અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી આ ચરિત્ર આટલું સુંદર રચનાપૂર્વક લંબાણથી લખ્યું છે. બીજા ગમે તેટલા લઘુ ગ્રંથો વાંચવાથી શ્રી મહાવીરજીવનનો સંપૂર્ણ ખ્યાલ આવી શકે નહિ, જેથી આ ગ્રંથ મંગાવવા અમો ખાસ ભલામણ કરીએ છીએ. આવા સુંદર અને વિસ્તારપૂર્વક ગ્રંથની અનેક નકલો ખપી ગઇ છે. હવે જૂજ છુટકા સિલિકે છે. આવા ઉત્તમ, વિસ્તારપૂર્વકના વર્ણન સાથેના ગ્રંથ મોટો ખર્ચ કરી ફરી ફરી છપાવતા નથી; જેથી આ લાભ ખાસ લેના જેવો છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ અલગ. લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

શ્રી પ્રભાચંદ્રસૂરિવિરચિત-

શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર (ભાષાંતર) ઐતિહાસિક ગ્રંથ.

આ એક ઐતિહાસિક કથા-સાહિત્યના ગ્રંથમાં વર્તમાનકાળના બાતીશ પ્રભાવક આચાર્યમહારાજના જીવન ઉપર કર્તા મહાપુરુષે સારો પ્રકાશ પાડ્યો છે. જે જે મહાન આચાર્યનો પરિચય આપ્યો છે, તેમાં તે સમયની સામાજિક, ધાર્મિક, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ઐતિહાસિક દષ્ટિએ આખી સુંદર (ભાષાંતર) પ્રમાણિક ઐતિહાસિક ગ્રંથ બનાવ્યો છે. મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજે ઐતિહાસિક દષ્ટિએ સુંદર પર્યાલોચના લખી તે ગ્રંથની રચનામાં સુંદરતા વધારી પ્રમાણિક જૈન કથાસાહિત્યમાં ઉમેરો કર્યો છે. એવી સુંદર અને સરલતાપૂર્વક રચના કરેલ હોઇને આ ગ્રંથને અમુક અમુક જૈન શિક્ષણશાળાઓના ધાર્મિક અભ્યાસક્રમમાં સ્થાન મળેલ છે. આ ઉપયોગી સાહિત્ય ગ્રંથ હોવાથી વાંચતા પણ ખાસ આનંદ ઉત્પન્ન કરે તેવો છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

શ્રી વાસુપૂજ્ય (પ્રભુ) ચરિત્ર.

(શ્રી વર્ધમાનસૂરિકૃત.)

૫૪૭૪ શ્લોકપ્રમાણુ, મૂળ સંસ્કૃત ભાષા અને સુંદર શૈલીમાં વિસ્તારપૂર્વક જુદા જુદા આગમો તથા પૂર્વાચાર્યોકૃત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રીમાન વર્ધમાનસૂરિજીએ સં. ૧૨૯૯ ની સાલમાં લખેલો આ અપૂર્વ ગ્રંથ છે. રચનાર મહાત્માની કવિત્વશક્તિ અદ્ભુત છે, તે તેમાં આવેલ સર્વ પ્રકારના રસોની પરિપૂર્ણતા જ ખતાવી આપે છે. તેનું આ સાદું, સરલ અને સુંદર ભાષાંતર છે. ઊંચા ઍન્ટિક કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી અક્ષરોમાં છપાવેલ છે.

આ ગ્રંથમાં પ્રભુના ત્રણ ભવો, પાંચ કલ્યાણકો અને ઉપદેશક જાણુવા યોગ્ય મનનીય સુંદર ઓધપાઠો, તત્ત્વજ્ઞાન, તપ વગેરે સંબંધીની વિસ્તૃત હકીકતોના વર્ણનો સાથે પુણ્ય ઉપર પુણ્યાદ્ય ચરિત્ર, રાત્રિભોજન ત્યાગ અને આદર, ખારવત, રોહિણી આદિની અનેક સુંદર, રોચક, રસપ્રદ, આહ્લાદક કથાઓ આપેલી છે કે જેમાંની એક કથા પૂરી થતાં ખીજ વાંચવા મન લલચાય છે અને પૂરી કરવા ઉત્સુકતા થાય છે. તે તમામ કથાઓ ઉપર ગ્રાહ્ય અને સુંદર ઉપદેશ પણ સાથે આપેલ છે. પ્રભુના ત્રણ ભવોના-જીવનના નહિ પ્રગટ થયેલ જાણુવા જેવાં અનેક પ્રસંગો અને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા પછી પ્રભુએ રથજે રથજે વિચરી આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર આદરણીય દેશનાઓ એ તમામ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પ્રભુના વિવિધ રંગની સુંદર છબીઓ પણ આપવામાં આવેલ છે. ફોર્મ ૩૫, પૃષ્ઠ સંખ્યા ૨૪૦.

એકંદરે આ ચરિત્ર પહેલેથી છેલ્લે સુધી મનનપૂર્વક વાંચવા જેવું અને પઠનપાઠનમાં નિરંતર ઉપયોગ કરવા યોગ્ય છે, જેને માટે વિશેષ લખવા કરતાં અનુભવ કરવા જેવું છે.

કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

(આ ગ્રંથ માટે મુનિમહારાજઓ વગેરેના જે સુંદર અભિપ્રાયો મળે છે તેની નોંધ માસિકમાં આપવામાં આવે છે.)

કર્મગ્રંથ ભાગ ૧-૨ સંપૂર્ણ.

પ્રથમ ભાગ સિલિકે નથી; ખીજા ભાગની ઘણી જ થોડી નકલો સિલિકે રહી છે.

૧. સદીક ચાર કર્મગ્રંથ શ્રીમદ્દેવેન્દ્રસૂરિવિરચિત-પ્રથમ ભાગ રૂ. ૨-૦-૦ (સિલિકે નથી)

૨. શતકનામા પાંચમો અને સપ્તતિકાભિધાન છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ, દ્વિતીય ભાગ રૂ. ૪-૦-૦

ઘણી જ કાળજીપૂર્વક તેનું સંશોધન, અમારી પ્રસ્તુત આવૃત્તિમાં સાવધાનપણે સંપાદક મહાપુરુષોએ આ બંને ગ્રંથોમાં કર્યું છે અને રચના, સંકલના વિદ્વત્તાપૂર્ણ કરવામાં આવેલ છે; જે ગ્રંથ જોયા પછી જ જણાય તેવું છે. બાકી તેની સાથે ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ પ્રસ્તાવનામાં વિગતો, ગ્રંથકારનો પરિચય, વિષયસૂચિ, કર્મગ્રંથનો વિષય કયા ગ્રંથોમાં છે તેની સૂચિ, પારિભાષિક શબ્દના સ્થાનદર્શક કોશ, શ્લેષોત્તરીય કર્મતત્ત્વવિષય શાસ્ત્રોની સૂચિ, કર્મ વિષયના મળતાં ગ્રંથો, છ કર્મગ્રંથાન્તર્ગત વિષય દિગંબરી શાસ્ત્રોમાં કયા કયા રથજે છે તેનો નિર્દેશ વગેરે આપવામાં આવેલ હોવાથી અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી થયેલ છે, જે પ્રથમ બહાર પડેલ કર્મગ્રંથ કરતાં અધિકતર છે.

ઊંચા ઍન્ટિક કાગળો ઉપર, સુંદર ટાઇપો અને મજબૂત તથા સુંદર બાઈંડીંગમાં બંને ભાગો પ્રકટ થયેલ છે. (ફક્ત ખીજો ભાગ સિલિકે હોવાથી) ખીજા ભાગની કિંમત રૂ. ૪-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:-શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

(શ્રી મહોદય ત્રિન્દીંગ પ્રેસમાં શાહ શુલાભયંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.)